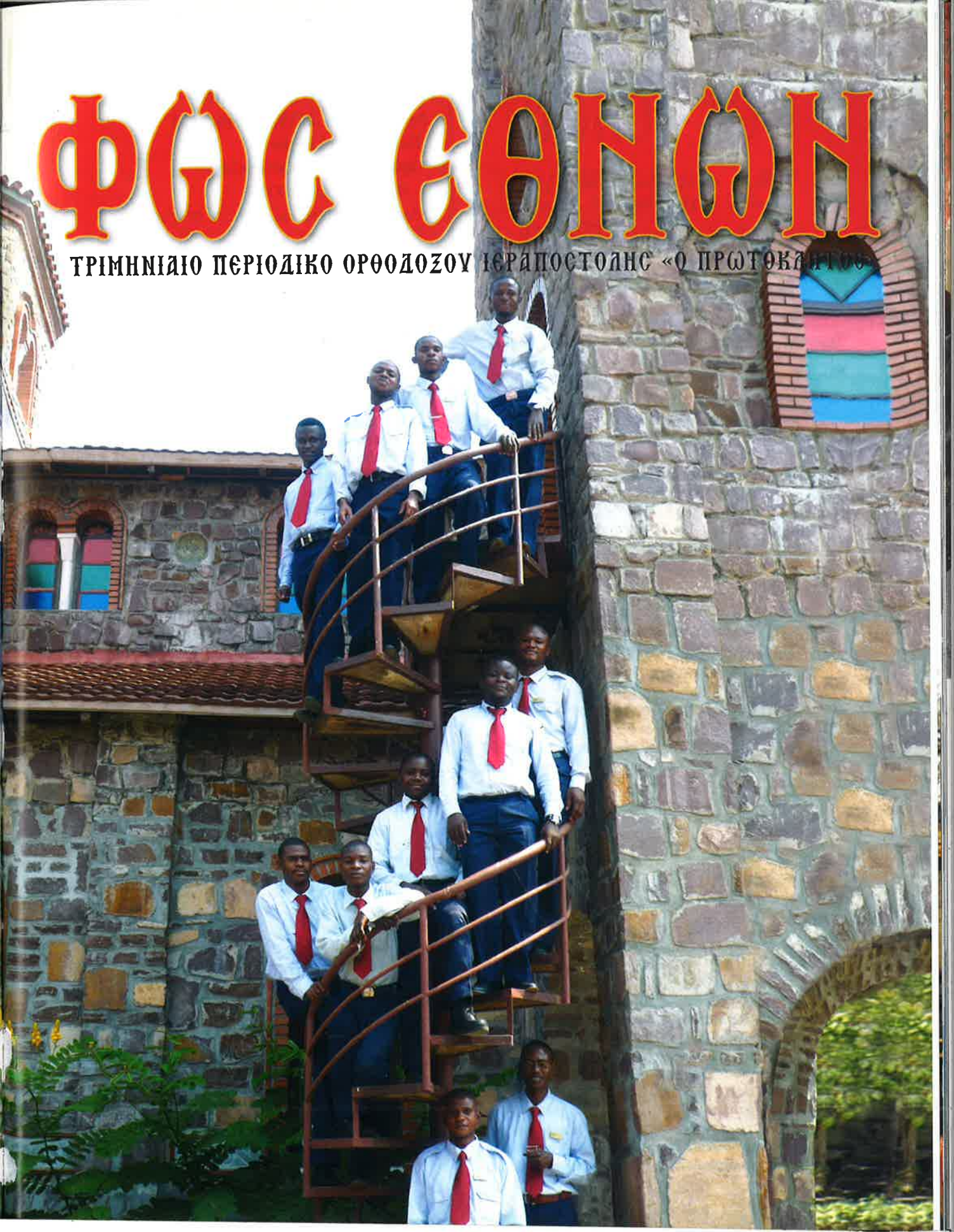

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τεύματα σε εἰς φῶς εἰδῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς σὺντηρεῖν ἕως ἐκείτης τῆς γῆς.
(ἰσχύει ἰσ' 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2010-2013»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος,
Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλολ., Ἀντιπρόεδρος,
Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεῦς,
Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας,
Γεώργιος Καραγεωργίου, ἐκπαιδευτικός,
Ἀνδρέας Γουργουλιάντος, δικηγόρος,
Φώπος Θεοδοῦρας, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος,
Ἰωάννης Σταθόπουλος, ἐκπαιδευτικός,
Κωνσταντῖνος Σπίνος

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»

«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Ἰφαισίου 15, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίται Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνση τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στὸν ὑπ' ἀριθμ. 32338682
λογαριασμό τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.
IBAN: GR50 0120 6190 0000 00032338 682
BIC: EMPOGRAA
Στὴν περίπτωση αὐτῆ οἱ δωρητές νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματείου
καταθέσεως, πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2010, Τεύχος 127

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁρθοδόξου Πανεπιστημίου τῆς Κινσάσα σέ μία ἀναμνηστική φωτογραφία πάνω στό κλιμακοστάσιο τοῦ καμπαναρίου τοῦ ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου πού βρίσκεται στό κέντρο τοῦ Πανεπιστημίου. Μέσα στό Ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικό Ἰδρυμα καταρτίζονται στήν Ὁρθόδοξο Πιστι καί ἡ ἐλπίδα ὅλων, ὅσων κοπιάζουν γι' αὐτό εἶναι, ὅτι αὐριο θά ἀποτελέσουν τά ἐπίλεκτα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας πού θά χτυποῦν τίς καμπάνες τῆς Ὁρθοδοξίας σέ ὅλη τήν Ἀφρική.

2. Οἱ πτωχοὶ ἀφρικανοὶ στό Κογκό κατασκευάζουν μέ ξύλα καί λάσπη τίς ταπεινές τους καλύβες. Ἄν καί στερούνται τά πάντα ἐλπίζουν στήν βοήθεια τοῦ Ἐλεήμονος Θεοῦ καί τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς πού τούς νοιάζονται.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.	3
• ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ- ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Ἀρχ. Παντελεήμονος Ἀράθιμου	4-8
• ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΤΣΟΥΑΝΑΣ Ο ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Ἐκ τῶν Διπτύχων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας	9
• ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΟΖΑΜΒΙΚΗΣ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Ἀρχ. Παντελεήμονος Ἀράθιμου	10-11
• ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μητροπολίτου Γέροντος Ἀξώμης καί Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Πέτρου	12
• ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2011	13
• ΕΚΘΕΣΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΕΝΑΣ ΕΓΧΡΩΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» -ΧΑΡΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ «Νέα Πρωῖα»	14-17
• † ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ, ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ. Δημητρίου Τσερεγκούνη	18-19
• ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΜΑΣ. Σεβ. Μητροπολίτου Κενίας κ. Μακαρίου	20-25
• ΣΕΙΣΜΟΣ, ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΚΑΙ ΕΚΡΗΞΙ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ	26-27
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31

Ἱερά Σύνοδος Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Συνεδριάσις Ὀκτωβρίου 2010

Συνήλθε σήμερα, 7ῆ Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., σέ τακτική Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β΄ στήν Αἴθουσα Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρό τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία στό Ἱερό Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Θεοδώρων. Περί ὥρα 9.30 π.μ., ἄρχισαν οἱ Συνεδιακές ἐργασίες. Τήν ἔναρξιν ἐκήρυξε ὁ Μακαριώτατος ἀπευθύνοντας χαιρετισμό πρὸς τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Μέμφιδος κ. Παῦλος, πρῶτος τῆ τάξει Ἀρχιερεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφιλεστάτων Ἱεραρχῶν τόν Μακ. Πρόεδρο, πρὸς τόν ὁποῖο ἀπηύθυνε τίς ἐγκάρδιες συγχαρητήριες εὐχές τοῦ Σώματος γιά τό πολυσχιδέστατο καί ἄοκνο πρωτοεραρχικό Του ἔργο. Ὁ Μακαριώτατος, ὡς ἀντίδωρο σεβασμοῦ καί τιμῆς πρὸς τόν πολίῳ Ἱεράρχῃ, τοῦ προσέφερε τόν ἀργυρό θυρεό τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου ἐπί τῆ συμπληρώσει τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἔτους του.

Κατόπιν ἡ Α.Θ.Μ. ἐνημέρωσε διά μακρῶν τήν Σύνοδο γιά τό ἐπιτελεσθέν ἔργο κατά τό περιπεῦσαν ἔτος σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας τοῦ Πατριαρχείου (Εἰρηνικές καί ἐπίσημες ἐπισκέψεις στίς Ἐκκλησίες τῆς Ἀλβανίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κύπρου, ὡς καί στήν Καππαδοκία, ἱεραποστολικές καί ποιμαντικές ὁδοιπορεῖες στίς Ἱερές Μητροπόλεις Ἀξώμης, Χαρτοῦμ, Ἰωαννουπόλεως καί Πηλουσίου, χειροτονίες νέων ἀρχιερέων, ὑποδοχή ἀρχηγῶν κρατῶν στήν Πατριαρχική Καθέδρα, περικοσμηθεῖς διακεκριμένων προσωπικοτήτων, διεθνή συνέδρια, διοικητικά καί ὑπηρεσιακά θέματα, ἔργα ἀνακαινίσεως μέ εἰδική ἀναφορά στή δημιουργία τοῦ Πατριαρχικοῦ Μουσείου, στήν ἐκ βάθρων ἀνακαίνισιν τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Παλαιοῦ Καΐρου, κ.λ.π.).

Ἀκόμη, ὁ Μακ. Πάπας καί Πατριάρχης ἐκφράζοντας τήν εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου γιά τήν συμπλήρωσι δεκατριετοῦς

καλλικάρπου Ἀρχιερατείας, ἀπένευμε τήν τιμητική διάκρισι τοῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος τοῦ Ὁσίου Σάββα μετ' Ἀστέρος πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Νιγηρίας κ. Ἀλέξανδρο, ἐνῶ στόν ἐορτάζοντα Σεβ. Μητροπολίτη Καλῆς Ἑλπίδος κ. Σέργιο προσέφερε πολύτιμη ἱστορική εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σεργίου τοῦ Ραντονέζ.

Ἐπίσης, ἀνεκοίνωσε τήν ἀπό μηνῶν ὑποβληθεῖσα παραίτησι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρῶην Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνατίου ἐκ τῶν καθηκόντων του, τήν ὑποδοχή τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλευσίνος κ. Ἱεροθέου στίς τάξεις τῶν ἐφησυχάζοντων Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, κατόπιν αἰτήσεως αὐτοῦ καί τόν ὀρισμό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας κ. Σεραφεῖμ ὡς ὑπευθύνου παρακολουθήσεως γιά τήν Ἀλεξανδρινή Ἐκκλησία προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἐπηκολούθησε διά τῆς ἐκδόσεως Πατριαρχικοῦ ἐν Συνόδῳ Τόμου ἡ ἴδρυσι τῶν Ἱερῶν Ἐπισκοπῶν

1. Μποτσουάνας,

2. Σιέρρα Λεόνε καί

3. Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν.

Ἀμέσως μετὰ ἡ Ἱερά Σύνοδος προέβη στίς ἐκλογές τοῦ Ἀρχιμ. κ. Νικηφόρου Μικραγιαννανίτου σέ Μητροπολίτη Κεντρῶας Ἀφρικῆς, τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἰωάννου Τσαφταρίδη σέ Ἐπαρχιοῦχο Ἐπίσκοπο Μοζαμβίκης καί τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου σέ Ἐπαρχιοῦχο Ἐπίσκοπο Μποτσουάνας ὡς καί στίς ἐξῆς μεταθέσεις:

α) τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Σεραφεῖμ ἀπό Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας σέ Ζιμπάμπουε,
β) τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνοῦ ἀπό Ἄκκρας σέ Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας καί
γ) τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Γεωργίου ἀπό Ζιμπάμπουε σέ Ἄκκρας.

Ἀκόμη ἀνεγνώσθησαν ἐκθέσεις πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους 2009 ἀπό Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου.

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ.Νικηφόρος κατά τήν τελετή τοῦ Μεγάλου Μηνύματος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ.ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

Τήν Κυριακή, 24η Ὀκτωβρίου ἐ.ε. ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. κ. Θεόδωρος Β' ἐτέλεσε στόν Ἱερό Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου Ἀλεξανδρείας τήν χειροτονία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ.Νικηφόρου.

Στό Ἀρχιερατικό συλλεiturγο συμμετεῖχαν Ἀρχιερεῖς, Ἠγούμενοι Ἱερῶν Μονῶν, Ἀρχιμανδρίτες, ἄλλοι κληρικοί, διάφοροι ἐπίσημοι ἀπό τήν Ἑλλάδα, τήν Κύπρο, τήν Κεντρική Ἀφρική.

Κατά τήν ὁμιλία του ὁ Σεβ. κ.Νικηφόρος ἀνεφέρθη στήν εὐθύνη τῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας, ἐνῶ ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τήν Ἀλεξανδρινή Ἐκκλησία καί τόν Σεπτό της Προκαθήμενο γιά τήν εἰς Ἐπίσκοπον ἐκλογή του.

Ὁ Μακαριώτατος, κατά τήν ἀντιφώνησί Του, εἶπε τά ἑξῆς:

«...Καί ἐλθῶν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακράν καί τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τήν προσαγωγήν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνί Πνεύματι πρὸς τόν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καί πάροικοι, ἀλλά συμπολίται τῶν Ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ...» (Ἐφεσ. 2, 17-19).

Μέσα στήν Θεία Εὐχαριστία φανερῶνεται καί ἐκφράζεται τέλεια ἡ ἀγάπη καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ. Τό μυστήριο τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου δείχνει τόν δρόμο τόν ὁποῖο ἔχομεν χρέος ἱερό νά βαδί-

σουμε μέσα στήν ζωή, προκειμένου νά δώσουμε τήν «καλήν μαρτυρίαν» καί νά γίνουμε «λυχνάρια φωτεινά» καί «ἄλας τῆς γῆς».

Αὐτή ἡ «καλή μαρτυρία» δέν εἶναι ἔννοια αὐθαίρετη, ἀλλά ποταμός φωτισμοῦ, εἰρήνης καί χάριτος, πού ἐκπηγάζει ἀπό τήν θεϊκή ἀγάπη τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ καί διατρέχει τόν ὅλον ἄνθρωπο, ὡς τήν κορωνίδα τῆς δημιουργίας ἀλλά καί τόν τελικό ἀποδέκτη τῶν οὐρανίων δωρεῶν, ὅπου καί ἂν εὐρίσκεται, «ἐγγύς» ἢ «μακράν», ὅποιος κι ἂν εἶναι στήν καταγωγή, ὅποια γλώσσα κι ἂν ὁμιλεῖ, γιά νά τόν κάνει «συμπολίτη τῶν ἁγίων καί οἰκεῖο τοῦ Θεοῦ».

Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Μητροπολίτα Κεντρῶας Ἀφρικῆς π.Νικηφόρε,

Μέ αὐτές τίς εἰσαγωγικές θεολογικές σκέψεις καλεῖσαι σήμερα ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία νά καταστής κοινωνός καί μέτοχος μεγάλου μυστηρίου, τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος. Σήμερα μεταβάλλεται σέ ἕναν ἀκόμη κρικο τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἡ βιαία πνοή τοῦ Παρακλήτου παραβλέπει τίς κοινές ἀνθρώπινες ἀτέλειες καί χειροτονεῖσαι Ἐπίσκοπος, ἀνερχόμενος τήν ἱερά κλίμακα τῆς Ἀρχιερωσύνης «εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ».

Μέγα τό ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου, ἀδελφέ, ἀλλά καί βαρῦ καί κοπιώδες τό ἔργο. Ὁ σοφός καθοδηγητής τῆς Αἰγύπτου Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης

χαρακτηρίζει την αρχιερατική διακονία «ἔργον καί οὐκ ἄνεσιν, φροντίδα καί οὐ τρυφήν, λειτουργίαν ὑπεύθυνον καί οὐκ ἀρχήν ἀνεξέταστον, πατρικήν κηδεμονίαν καί οὐ τυρανικήν αὐτονομίαν», ὁ δὲ ὑπιπετής ἀετός τῆς θεολογίας Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς λέγει ὅτι τὸ ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι «τό ἀρπᾶσαι κόσμον καί δοῦναι Θεῷ καί Θεὸν ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον».

Ἡ μέχρι σήμερα καλλίκαρπη ιερατική σου διακονία ἀποτελεῖ ἐχέγγυο γιὰ τὴν μελλοντική ποιμαντορική σου δρᾶσι, σύμφωνα μέ τούς παραπάνω Πατερικούς λόγους.

Προερχόμενος ἀπὸ εὐσεβῆ οἰκογένεια ἀπὸ νεαρῆς ἡλικίας ἀφιέρωσες τὴν ζωὴ σου στὸν Ἀρχιποίμενα Χριστό, μονάσας ἀπὸ τὸ 1971 στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίας Τριάδος Τζαγκαρόλων Χανίων, τῆς γλυκυτάτης μας γενέτειρας νήσου Κρήτης, ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖο εἰσηλθες καί στὴν ἱερωσύνη, διὰ τῶν τιμῶν χειρῶν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κυροῦ Νικηφόρου. Ἀργότερα μετέβης στὸ Ἁγιώνυμο Ὅρος καί ἐγίνες μέλος τῆς συνοδείας τοῦ ἀειμνήστου ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου. Ἐκτοτε παρέμεινες στὸν ἀγιότοκο Ἄθωνα, ἔλαβες καί τὸν δεῦτερο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης καί ἔχοντας προχωρήσει τίς θεολογικές σου σπουδές ἀνέλα-

βες τὴν εὐθυνοφόρο, ὅσο καί εὐαίσθητη διακονία, κατ' ἀρχάς τοῦ ἀναπληρωτῆ Σχολάρχου καί μετὰ τοῦ Σχολάρχου τῆς περιάκουστης Ἀθωνιάδος Σχολῆς γιὰ σχεδὸν 20 ὀλόκληρα ἔτη!

Μεγάλῃ ἢ εὐλογία τῆς Θεομήτορος στὴν ζωὴ σου! Μοναχὸς στὸ Ὅρος καί ταυτόχρονα διδάσκαλος, λόγῳ καί πράξει, τῶν μελλοντικῶν λειτουργῶν τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστήριων!

Ὁ Μοναχισμὸς ἀποτελεῖ θεόδοτο τρόπο ζωῆς. Μοναχὸς εἶναι κατὰ τὸν Ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητῆ, «ὁ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τὸν νοῦν ἀποχωρήσας καί δι' ἐγκρατείας καί ἀγάπης καί ψαλμωδίας καί προσευχῆς προσκαρτερῶν τῷ Θεῷ» (ΕΠΕ 90, 100). Σύμφωνα μ' αὐτοὺς τούς ὀρισμοὺς ὁ μοναχὸς ζῆ μονίμως γιὰ τὸν Θεὸ καί κατὰ Θεὸν καί ἀποβάλλει κάθε τί πού ἐμποδίζει τὴν ἐνωσί του μέ Αὐτόν.

Ἡ διαδικασία αὐτὴ εἶναι βιωματική, ἐσωτερική, χωρὶς λόγους καί γραφίδες, ἀλλὰ ταυτόχρονα καί τηλαυγής. Διότι ὁ μοναχὸς, ἀγωνιζόμενος αὐστηρά κατὰ μόνας, διδάσκει μέ τὴν ταπεινὴ ζωὴ του καί τὸ φωτεινὸ του παράδειγμα, μέ τὸ χαμόγελο τῆς ἀγάπης καί τὸ πνεῦμα τῆς συγκαταβάσεως πρὸς ὅλους. Ἀρκεῖ μόνον νά σταθοῦμε στὶς ἀγιασμένες μορφές τῶν ἀσκητῶν τῆς Νιτρίας, οἱ ὁποῖες κινούμενες σεμνά στοὺς δρόμους τῆς πολύβουης Ἀλεξανδρείας τῶν πρώτων χριστιανῶν

Ἄξιος!

Ἡ στιγμή πού ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας δίνει τὸ ὠμόφορο στὸν χειροτονηθέντα Μητροπολίτη κ. Νικηφόρο.

κῶν αἰῶνων πρὸς πῶλησι τῶν ἐργοχείρων τους ἐδίδασκαν τὸν κόσμον καὶ μόνον μὲ τὴν σύντομη παρουσία τους.

Ὡστόσο ἡ ἐγνωσμένη ἀγάπη σου γιὰ τὴν ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἄνθρωπο, ὁδήγησε τὰ βήματά σου μακριὰ ἀπὸ τὴν ἁγιαστικὴ ἰσχύια τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στὸ πνευματικὸ γεῶργιον τῆς Ἱεραποστολῆς, τόσο πλησίον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Αναστασίου, ὅσο καὶ κοντὰ στὸν πολυσέβαστο Γέροντα Ἰγνάτιο, τὸν ποτὲ Μητροπολίτη Κεντρῶας Ἀφρικῆς καὶ πλέον προκάτοχό σου. Συνέβαλες τὰ μέγιστα, διὰ τῆς λιπαρᾶς θεολογικῆς σου παιδείας, τόσο στὴν μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ὅσο καὶ στὴν ἀγωνιζομένη ἐκκλησιαστικὴ Ἐπαρχία τοῦ Κογκό, ὥστε νὰ ὀργανωθοῦν καὶ νὰ λειτουργήσουν ἐκκλησιαστικὰ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτουν τὰ γηγενῆ ἱερατικά στελέχη.

Ἀναφερόμενος, ὡς ὁ Προκαθήμενος τοῦ παλαιφάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Μάρκου, στὴν Ἱερά Μητρόπολι Κεντρῶας Ἀφρικῆς, θὰ ἤθελα, ἂν καὶ γνωρίζω ὅτι προσκρούω στὴν σεμνότητά του, νὰ ἀναφερθῶ ἐδῶ στοὺς πλοῦσιους πνευματικούς καρπούς πού προσέφερε ἡ ἑπταετής ποιμαντορικὴ δρᾶσι τοῦ πολιοῦ Ἱεράρχου, Σεβασμιωτάτου κ. Ἰγνατίου, στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ Μητρόπολι τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, κορωνίδα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἡ περίγλη Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Κισάσα.

Σὰς εὐχαριστοῦμε, σεπτὲ Γέροντα, γιὰ ὅσα προσφέρατε στὸ Πατριαρχεῖο ἀπὸ τὸ 1981, ὅταν ἀρχίσατε, κατ' ἀρχὴν περιοδικὰ καὶ ἀργότερα μόνιμα, νὰ ἀναλῶνετε τὸν ἑαυτὸ σας στὴν Ἱεραποστολή. Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρποφόρα δρᾶσι πού ἀναπτύξατε ὑπὲρ τῶν ἐμπεριστάτων μὰ ἀγαθῶν ἀφρικανικῶν ψυχῶν. Καὶ σὰς εὐγνωμονοῦμε γιὰ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ πανεπιστημιακὸ καθίδρυμα τῆς Κισάσα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας μόνον πνευματικὸ ὄφελος ἔχει, ἀφοῦ ἐκεῖ καταρτίζονται κατὰ Θεὸν περὶ τὴν «ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν», τὴν ἱερά θεολογία, οἱ γαλλόφωνοι ὑποψήφιοι κληρικοί καὶ οἱ λοιποὶ σκαπανεῖς τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου στὴν Ἀφρικὴ.

Ἡ διάκρισί σας μεγάλη, ὥστε μὲ πλήρη συναίσθησι τῶν πολλαπλῶν εὐθυνῶν τοῦ ἐπισκοπικοῦ καθήκοντος, ὑποβάλατε πρό μηνῶν τὴν παραίτησί σας, προκειμένου νεώτερος στὴν ἡλικία μὰ κατηρτισμένος πνευματικὰ κληρικός νὰ ἀναλάβῃ τὸ πηδάλιο τῆς νοητῆς αὐτῆς ὁλκάδος τοῦ Κυρίου. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου μας, σεβομένη τὴν ἐπιθυμία σας, προέβη στὴν ἐκλογή τοῦ π. Νικήφωρου καὶ νὰ, σήμερα ὄλοι ἐδῶ, κυκλῶνουμε τὸν ἐψηφισμένο νέο Μητροπολίτη, παρακαλῶντας τὸ Τελεταρχικὸ καὶ Πανάγιον Πνεῦμα νὰ τὸν καταστήσῃ ἄξιο διάδοχο τῆς Ἀποστολικῆς Παρακαταθήκης καὶ καταξιωμένο «σπορέα» τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου στὸν ἱεραποστολικὸ ἀγρὸ τῆς Κεντρῶας Ἀφρικῆς.

Ἀγαπητὲ π. Νικήφορε,

Λαμβάνοντας σήμερα τὴν Ἀρχιερωσύνῃ, πορεύεσαι

Ὁ Σεβ. κ. Νικήφορος στὸ μέσον τοῦ Πατριάρχου κ. Θεοδώρου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Βεροῖας κ. Παντελεήμονος.

νά πράξης, μέ αύξημένη πλέον τήν εύθύνη, αύτό πού ήδη γνωρίζεις, τήν ιεραποστολική διακονία. «Πορευθέντες εις τόν κόσμον άπαντα κηρύξατε τό εύαγγέλιον πάση τή κτίσει». (Μάρκ. ιστ' 16).

Όμιλώντας περι Ίεραποστολής στις άτέρμονες άφρικανικές εκτάσεις, όμιλούμε ούσιαστικά περι της θυσιαστικής αγάπης. Πρόκειται περι έργου μαρτυρικού, μία μαρτυρία Χριστού, μία άφιέρωσι πλήρης χωρίς μέση όδό! Ό Ίεραπόστολος προσφέρει τά πάντα, γίνεται όλοκαύτωμα και θυσία στον ιερό βωμό της φιλανθρώπου αγάπης για τόν ταπεινό κάτοικο της Άφρικής, στην ψυχή του όποιου γεννάται ή πεποίθησι ότι και γι' αυτόν υπάρχει πλέον ένας στοργικός Θεός και ένας άνθρωπος, ό Ίεραπόστολος, πού του άποκαλύπτει τίς Αιώνιες αλήθειες των λόγων του Ίησού, συμμερίζεται τήν ένδεια και τήν αγωνία του και συμπάσχει, προκειμένου νά του προσφέρει αυτά τά πολύτιμα ύλικά αγαθά, πού ό ανεπτυγμένος κόσμος θεωρεί άυτονόητα για τόν καθένα. Έτσι επέκτείνεται στους αιώνες, στον χώρο και τόν χρόνο, τό Άποστολικό λειτούργημα και άποκαλύπτεται ό Θεός της αγάπης προς όλους τούς λαούς. Μεταμορφώνεται κατ' αυτόν τόν τρόπο ό κόσμος των φυλών, ανακαινίζεται πνευματικά τό ανθρώπινο στοιχείο, φωταγωγείται μέ τήν Χάρι του Παναγιού Πνεύματος τό αγαθό άφρικανικό πρόσωπο.

Κοντά σου σήμερα οικεία και προσφιλή πρόσωπα, οί οικογενείς σου, οί φίλοι, οί άδελφοί συνασκητές Πατέρες, ό σεβάσιμος π.Πρόδρομος, Ήγούμενος της

Μεγίστης Λαύρας. Κοντά σου σήμερα και λαμπρή χορεία Ίεραρχών μέ τούς όποιους άκατάλυτοι άνθρωποι και πνευματικοί δεσμοί σέ συνδέουν από παλαιά. Οί Σεβασμώτατοι Μητροπολίτες Γέρων Πηλουσίου κ.Καλλίνικος, Σεβαστείας κ.Δημήτριος από τόν Πάνσεπτο Οικουμενικό Θρόνο, Βεροίας και Ναούσης κ.Παντελεήμων, Ξάνθης κ.Παντελεήμων και Έλασσώνος κ.Βασίλειος από τήν άδελφή Έκκλησία της Ελλάδος, Κυδωνίας και Άποκορώνου κ.Δαμασκηνός από τήν Έκκλησία της Κρήτης, ως και οί Θεοφιλ. Επίσκοποι μας Κατάγκας κ.Μελέτιος, Μαρεώτιδος κ.Γαβριήλ και Βαβυλώνος κ.Νήφων, σέ πλαισιώνουν, για νά ένώσουν τίς θεοπειθείς ευχές τους μέ τήν ευχή της όλης Έκκλησίας για καρποφόρο, άγιαστική, θυσιαστική διακονία.

Διά των άγιών αδελφών εκφράζουμε ευγνώμονες ευχαριστίες προς τούς Σεπτούς Προκαθημένους τους, τόν Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίο και τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ.Ιερόνυμο, διότι πάντοτε έρχονται πολύτιμοι συναρωγοί και φιλάδελφοι συναντιλήπτορες στο έν γένει ποιμαντικό έργο του Πατριαρχικού Θρόνου των Άλεξανδρέων.

Και τώρα, Θεοφιλέστατέ άδελφέ, πρόσελθε στο ιερό θυσιαστήριο μέ καρδία μεστή ευγνωμοσύνης προς τό άπειρο έλεος του Θεού. Πρόσελθε για νά προσφέρης τήν ύπαρξί σου στην πανσθενουργό Χάρι του Άγίου Πνεύματος.

Στήν αίθουσα τελετών ό Πατριάρχης κ. Θεόδωρος, ό Σεβ. κ.Νικηφόρος και ό πρώην Μητροπολίτης Κεντρώας κ. Ίγνάτιος.

**Ο νέος Μητροπολίτης
κ. Νικηφόρος με τόν
Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνίας
καί Αποκρώνου
κ. Δαμασκηνό και άλλους
κληρικούς από τήν Ελλάδα.**

Τούτη τήν στιγμή, αλλά και σέ κάθε στιγμή τής ζωής σου, ψάλλε μυστικά τό «εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον». Κάμε τόν ἑαυτό σου ὕμνωδό τοῦ Θείου θελήματος καί τοῦ Θείου ἐλέους! Κράτησε μόνον «ὁ ἔχεις» μέχρι τελευταίας σου πνοῆς: διατήρησε τήν πίστι καί τήν ἐλπίδα σου πρός τόν Θεό κραταία, τήν ἀγάπη σου ἄσβεστη πρός τήν μητέρα Ἐκκλησία καί τήν ἀγωνιστική σου διάθεσι ἀδιάπτωτη, γιά νά λάβης τόν ἀμαράντινο τῆς δόξης στέφανο. Εἰσελθε λοιπόν «εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Ἀμήν!

Ἀκολουθῶς παρετέθη ἐόρτια δεξίωσι στήν Αἴθουσα τοῦ Θρόνου τῆς πολυαιωνίου Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς, κατά τήν ὁποία ὁ Μακαριώτατος ἐδώρησε στόν νεοχειροτονηθέντα Ἱεράρχη σταυρεγκόλπιο καί Ἀρχιερατική ράβδο. Τέλος, ὁ Σεβ. Νικηφόρος παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα στό ἐντευκτήριο τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας.

24/10/2010

Ἀρχιμ. Παντελεήμων Ἀράθυμος

Επειτα ἀπό τήν οἰκειοθελή παραίτησι τοῦ πρώην Μητροπολίτου Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνατίου καί τήν ἐπιθυμία πού ἐξέφρασε γιά τήν διαδοχή του ἡ ἀνάδειξις ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας τοῦ π. Νικηφόρου Μικραγιαννανίτου ὡς νέου Μητροπολίτου Κεντρῶας Ἀφρικῆς δημιουργεῖ νέο στάδιο ἀγώνων γιά τήν εὐρύτερη διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κεντρῶας Ἀφρικῆς εἶναι εὐλογημένο γεώργιο τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ ἔσπειρε τό βεῖο λόγο ὁ πρωτοπόρος σύγχρονος Ἱεραπόστο-

λος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος πού ἡ ὀλιγόμηνη παραμονή του στήν Κανάγκα ἀπετέλεσε τήν ἀπαρχή τῆς Ὁρθοδοξίας στήν περιοχή. Ἐκεῖ ἀκολούθησε ὁ θερμός ζηλωτής καί ἀκαταπόνητος μαχητής π. Χαρίτων Πνευματικῆς πού ἀνέπτυξε πλούσιο καί ἐκτεταμένο ἱεραποστολικό ἔργο βοηθούμενος ἀπό δεκάδα ἀφιερωμένων ἀδελφῶν νοσοκόμων, διδασκαλισῶν καί καθηγητριῶν μέ προεξάρχουσα τήν σεβάσμια ἀδελφή Ὁλγα Παπασαράντου, μία ἀγιασμένη μορφή.

Ἐκεῖ στή συνέχεια ἀγωνίσθηκε ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰγνάτιος καί ἐπεξέτεινε σέ ὅλο τό Κογκό τίς προσπάθειες μέ κυρίαρχο ἔργο του τήν ἴδρυσι τοῦ πρώτου Ὁρθοδόξου Πανεπιστημίου στήν πρωτεύουσα Κινσάσα, γεγονός ἱστορικό καί βαρυσήμαντο.

Σ' αὐτήν τήν Μητρόπολι ἀναλαμβάνει ὁ ταλαντούχος π. Νικηφόρος νά προσθέσῃ καί τίς δικές του δυνάμεις, ὥστε νά προωθηθῇ ἀκόμη περισσότερο τό πολύπλευρο ἔργο τῆς Μητροπόλεως πρός δόξαν Θεοῦ.

Στό προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ εἶχαμε ἀναφερθεῖ ἐκτεταμένα στό βιογραφικό του.

Τώρα θέλουμε νά τοῦ εὐχηθοῦμε ὀλόψυχα μέ ἐργατικότητα καί ταπεινῶσι νά προχωρήσῃ στή νέα διακονία του ἀξιοποιώντας τήν πείρα καί τήν συμβολή του προκατόχου του.

Εἶθε νά τόν ἀξιώσῃ ὁ Θεός νά ἀπολαύσῃ πλουσίους πνευματικούς καρπούς καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς ποιμαντορίας του καί μέ σύνεσι καί διάκρισι νά ἀντιπαρέλθῃ κάθε δυσκολία πού τυχόν θά προκύψῃ ὥστε ἡ ἱεραποστολική προσπάθεια νά ἐνισχυθῇ καί νά ἀποφέρῃ στούς ἰθαγενεῖς ἀδελφούς τήν εἰρήνην καί τά ἀγαθὰ πού εὐαγγελίζεται ὁ Χριστός.

ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΜΠΟΤΣΟΥΑΝΑΣ Ο ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ο Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μποτσουάνας κ.Γεννάδιος (κατά κόσμον Στυλιανός Στάντζιος) ἐγεννήθη τό 1969 στό **Eslingen** τῆς (τότε Δυτικῆς) Γερμανίας. Ἐσπούδασε στήν Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐκάρη Μοναχός τό 1986 ἀπό τόν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Λαγκαδά κυρό Σπυριδῶνα καί ἐγκαταβίωσε ἐπί 4ετία στήν Ἱερά Μονή Βρύσεων Ἀγ.Τριάδος Λαγκαδά. Τό 1990 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί τό 1996 Πρεσβύτερος (καί ἐχειροθετήθη Ἀρχιμανδρίτης) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκόπιο. Ὑπηρετήσε ἐπί 12ετία στήν Ἱερά Μητρόπολι Φιλίππων ὡς Ἀρχιδιάκονος, Γραμματεὺς καί Ἱεροκήρυξ, Ἐφημέριος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀπ. Παύλου, ὑπεύθυνος Νεότητος καθώς καί σέ ἄλλες ἐπιτελικές θέσεις τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Φιλίππων. Ὑπηρετῶν ὡς Ἐφημέριος στήν ἐνορία Νικήσιανης (Παγγαίου) ἀπεσπάσθη ἀπό τήν Ἱ. Μητρόπολι Ἐλευθερουπόλεως στήν Ἱ. Μητρόπολι Μπούενος Ἄϊρες (Ἀργεντινῆς), ὅπου διακόνησε στήν Γραμματεία καί σέ δύο Ἑλληνικές Κοινότητες.

Τό 2004 μετέβη κατ' ἐντολήν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Πέτρου Ζ' στό Πόρτ Ἐλίζαμπεθ τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Καλῆς Ἐλπίδος (Κέηπ Τάουν). Ἐπιστρέψας στήν Ἀλεξάνδρεια διηκόνησε στό Πατριαρχικό Ληξιαρχεῖο. Μετά τό τραγικό δυστύχημα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2004 τοῦ ἀνετέθησαν χρέη Γραμματεύοντος ἀπό τήν Ἱ.Σύνοδο κατά τήν περίοδο τῆς Τοποτηρητείας.

Μετά τήν ἐκλογή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Θεοδώρου Β' ἐδιωρίσθη Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καί Ἱερατικός Προϊστάμενος τοῦ

*Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Μποτσουάνας κ.Γεννάδιος.*

ἱστορικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀλεξανδρείας. Τήν 1η Νοεμβρίου 2006 Σεπτῆ προτάσει τῆς Α.Θ.Μ. ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Νειλουπόλεως καί ἡ χειροτονία αὐτοῦ ἐτελέσθη ἀπό τόν Μακ. Πατριάρχη τήν 26ην τοῦ ἰδίου μηνός στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀλεξανδρείας, ἐνῶ συνέχισε νά ἀσκῆ τά καθήκοντα αὐτοῦ ὡς Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. Παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές (2008-2010) στό Ποντιφικό Πανεπιστήμιο **Urbaniana** τῆς Ρώμης στοὺς τομείς τῆς Ἱεραποστολικῆς, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Διαλόγου καί ἐφαρμογῆς ἀνθρωπιστικῶν προγραμμάτων ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ὅμιλεῖ τήν ἀγγλική καί τήν ἰταλική γλῶσσα. Ἐπίσκοπος Μποτσουάνας ἐξελέγη τῆ προτάσει τῆς Α.Θ.Μ. ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τήν 7ην Ὀκτωβρίου 2010.

Ἡ Ἱερά Ἐπισκοπή Μποτσουάνας ἰδρύθη διά Πατριαρχικοῦ καί Συνοδικοῦ Τόμου τήν 7ην Ὀκτωβρίου 2010. Στήν πνευματική της δικαιοδοσία περιλαμβάνει τό κράτος τῆς Μποτσουάνας.

Ἐκ τῶν Διπτύχων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΟΖΑΜΒΙΚΗΣ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Τήν Κυριακή 17η Ὀκτωβρίου ἐ.ε. ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ. κ. Θεόδωρος Β' ἐτέλεσε στὸν Ἱερό Πατριαρχικό Ναό Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου Ἀλεξανδρείας τὴν χειροτονία τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μοζαμβίκης κ. Ἰωάννου.

Ὁ Μακαριώτατος, κατὰ τὴν ἀντιφώνησί Του, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν.....»

«Μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐπιτελεῖ ἡ Χάρις καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος τοῦ Κυρίου. Ὁ Χριστός βρίσκεται ἐν τῷ μέσω ἡμῶν. Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ἢ δική Του διαβεβαίωσι, τὴν ὁποία βιώνουμε κάθε φορά πού συγκεντρωνόμαστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ μέσα στοῦ συγκλονιστικό μυστήριο τῆς θείας Ἱερουργίας συμμετέχουμε στὸν θάνατο καὶ στὴν Ἀνάστασί Του. «Ὅπου εἶναι συνηγμένοι δύο ἢ τρεῖς στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι ἀνάμεσά τους κι ἐγώ...».

Μέσα, λοιπόν, σ' αὐτὸ τὸ Μυστήριο τῆς Αἰωνίου Ζωῆς βιώνουμε σήμερα στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας, κληρὸς καὶ λαός, ἓνα ἄλλο μεγάλο καὶ ἀκατάληπτο, κατὰ ἄνθρωπον, μυστήριο τῆς μεγάλης καὶ ἀνεξιχνίαστης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους. Τὸ μυστήριο τῆς Ἀρχιερωσύνης! Τὸ μυστήριο τῆς Ἐπισκοπικῆς Διακονίας, τῆς σταυραναστασίμου ἀναβάσεως στὸν «εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ» χώρο εὐθύνης, αὐτὸν τοῦ πνευματικοῦ γεωργίου τῆς Μοζαμβίκης.

Ἐντός ὀλίγου θά Σέ καλέσω, Θεοφιλέστατε Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Μοζαμβίκης Ἰωάννη, ἀγαπητό μου παιδί, νά λάβης ἀπὸ τὰ χοϊκά, ὅμως καταξιωμένα μέ τῆς Θείας Χάρις, πατριαρχικά χέρια μου τὴν Ἀρχιερωσύνη, πού ἡ Ἐκκλησία σου πρόσφερε μέ ὅλη τῆς τὴν ἀγάπη καὶ τὴ στοργή.

Ἀγαπητέ μου Ἰωάννη,

Γεννήθηκες στὴν ἀγιοτόκο νῆσο Ζάκυνθο. Σπούδασες τὴν ἱερά πίστιμὴ τῆς θεολογίας στὴν Ἀθήνα καὶ τὴ Σόφια τῆς Βουλγαρίας μέ μεταπτυχιακές σπουδές. Ἐλαβες τὴ διδακτορικὴ σου δια-

τριβὴ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Γιοχάνεσμπουργκ. Ὑπηρετήσες ὡς Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος στὴ Ζάκυνθο, τὴν Ἀθήνα καὶ ἐντάχθηκες στὸν κληρὸ τοῦ Πατριαρχείου μας πολλὰ χρόνια πρὶν.

Μέ ζῆλο καὶ αὐτοθυσίαν ἐργάσθηκες ὡς Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ζιμπάμπουε καὶ Ζάμπιας, ὡς ἐφημέριος στὸν Ἱερό Ναό Ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης στὸ Κάιρο καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια στὴ Νότια Ἀφρική.

Σήμερα, μετὰ ἀπὸ χρόνια, ἔτσι τὸ θέλησε ἡ Πρόνοια τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ἤλθες ἐδῶ, στὴν Πατριαρχικὴ Καθέδρα, γιὰ νά λάβης τὸν τρίτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου, μέ τὴν πατρικὴ μας πρότασι, σέ ἐξέλεξε Ἐπαρχιοῦχο Ἐπίσκοπο στὴν Μοζαμβίκη. Μία εὐλογημένη χώρα, πανέμορφη, προικισμένη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Θεὸ νά ἔχη πολλές δυνατότητες καὶ μέλλον. Ἐσὺ θά ἐργασθῆς ἐκεῖ, ὅπου καὶ ἡ Μετριότητά μας ὡς Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε ὑπηρετήσε μέ πολλὴ ἀγάπη καὶ διάθεσι ψυχῆς. Καλεῖσαι νά πολλαπλασιάσης ὅλα αὐτά, διότι ἀπὸ σήμερα ἡ εὐθύνη σου θά εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ οἱ ἀπαιτήσεις περισσότερες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ζωὴ σου ἀλλάζει πλέον, Ἰωάννη. Ἀπὸ σήμερα πιά εἶσαι ἓνας Ἀρχιερεὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐνας Ἐπίσκοπος τοῦ Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἡ Ἐκκλησία σέ ἀντάμειψε γιὰ τὴν ἐργασία σου. Γιὰ τὴν ἀγάπη σου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο μας. Γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰ σου. Σοῦ δίνει σήμερα νοερά φτερά νά πετάξης ψηλά καὶ νά δώσης σάν ἄλλη καιομένη λαμπάδα τὸ φῶς τῆς πίστεώς σου καὶ ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξί σου στοῦ ἀνατεθέν ποιμνίου. Ἐργάσθηκες ἄοκνα στοῦ χώρου τῆς νεότητος. Πρωτοστάτησες στὴν ἴδρυσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχο-

λείου καί τοῦ Κέντρου Νεότητος καί Πολιτισμοῦ, ὡς καί τῆς Στέγης Ἀγάπης Ἀπόρων «Ἀθανάσιου Ἰδρυμα» στήν Ἱ. Μητρόπολι Ἰωαννουπόλεως καί Πρετορίας καί στήν Ἑλληνική Κοινότητα τοῦ Τζέρμiston.

Σέ αὐτή τήν νέα καί μεγάλη ποιμαντική εὐθύνη, πού ἡ Ἐκκλησία σήμερὰ σου ἐμπιστεύεται διά τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, νά γνωρίζης ὅτι οἱ κατ' ἄνθρωπον δυσκολίες θά εἶναι ἀκόμη πιό ἔντονες. Διότι τό παλαιάτο Πατριαρχεῖο μας ὑπηρετεῖ κατ' ἐξοχήν τήν Εὐαγγελική ἐπιταγή τῆς σποράς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στήν ἀχανή καί ἐμπερίστατη ἀφρικανική ἡπειρο, πού κατοικεῖται ὁμως ἀπό ἀγαθές καί δεκτικές καρδιές.

Ἡ Ἱεραποστολή εἶναι ἡ «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι» ἄοκνη ἐργασία γιά τόν ἁγιασμό τῶν πάντων, τήν ἀνακεφαλαίωσι τους στόν Χριστό καί τήν «προσαγωγή» τους στόν Πατέρα (Ἐφes. 2,18). Καί γινόμαστε «συνεργοί Θεοῦ» μέ μία εὐρύτερη ἔννοια: συμμετέχοντας στήν ἐξέλιξι τῶν λαῶν γιά φωτισμό, ἐνότητα, εἰρήνη, καταλλαγή καί ἀγάπη, μέ μία λέξι γιά τόν ἁγιασμό, πρὸς τόν ὁποῖο κατατείνει τό ἔργο τοῦ Θεοῦ. «Ὡς τέκνα Θεοῦ κατὰ χάριν» συσσωματούμενοι μέ τόν Χριστό, «δι' ὃν τά πάντα καί δι' οὐ τά πάντα» (Ἐβρ.2,10), ἐνωμένοι μέ Αὐτόν, συμμετέχουμε στό θεϊκό σχέδιο ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μας μέ διάθεσι δοξολογική, μέ τήν ἀκλόνητη ὁμως βεβαιότητα ὅτι «ἐξ Αὐτοῦ καί δι' Αὐτοῦ καί εἰς Αὐτόν τά πάντα» (Ρωμ.11, 36).

Καί αὐτή ἡ διακονία δέν εἶναι μόνο σωτηρία ἀλλά καί δημιουργία, μέ τήν ἐπιστράτευσι τῆς λογικῆς, τῆς ἐμπειρίας, τῆς γνώσεως καί τῆς αἰσθήσεως τοῦ ὠραίου, προκειμένου νά συμβάλλουμε στήν πνευματική πρόοδο τῶν συνανθρώπων μας μέ ἔργα πολιτισμοῦ, παιδείας, κοινωνικῆς πρόνοιας καί προόδου.

Ὁ Θεός θά ἐπιτρέψῃ καί νά πειρασθοῦμε. Ἐκεῖ θά δεῖξουμε τήν ἀληθινή μας πίστι. «Τά δάκρυα εἶναι ἐκεῖνα μέ τά ὁποῖα ὁ Θεός ξεπλένει τά μάτια μας γιά νά μπορέσουμε νά Τόν διακρίνουμε καλύτερα...» ἔλεγε ἕνας ρώσος ἀσκητής τῆς Θηβαΐδος τοῦ Βορρά. Καί σ' αὐτήν σου τήν πορεία νά ἐχῃς κατά νοῦν ὅτι πειρίδες πολλές καί ἀνηφοριές καί ἀγκάθια θά ἐμποδίζουν τόν δρόμο σου. Πίκρες καί δοκιμασίες θά γευθῆς καί πάλι στήν σταυροαναστάσιμη ὁδό, τήν ὁποία ἀπό σήμερα πιό ἀνηφορική θά βαδίζης.

Ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος, ὁ Καθηγητής τῆς ἐρήμου, ὅταν βασανίζοταν ἀπό ἕναν μεγάλο πειρασμό καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ κάποια στιγμή τόν ἀπάλλαξε, φώναξε μέσα ἀπό τήν ψυχὴ του: «Θεέ μου, πού ἦσουν, ὅταν σέ χρειάζομαι;». Καί μιά φωνή τόν διαβεβαίωσε: «ἐδῶ ἤμουν, Ἀντώνιε,

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ.Θεόδωρος μέ ἐκδηλη χαρὰ εὐχεται στό νέο Ἐπίσκοπο κ.Ἰωάννη.

δίπλα σου πάντοτε, ἀλλά περίμενα μέσα ἀπό τῆ δοκιμασία σου νά δῶ τήν ὑπομονή σου καί τήν πίστι σου».

Ἀγαπητό μου παιδί, Ἐπίσκοπε τῆς Ἐκκλησίας μας,

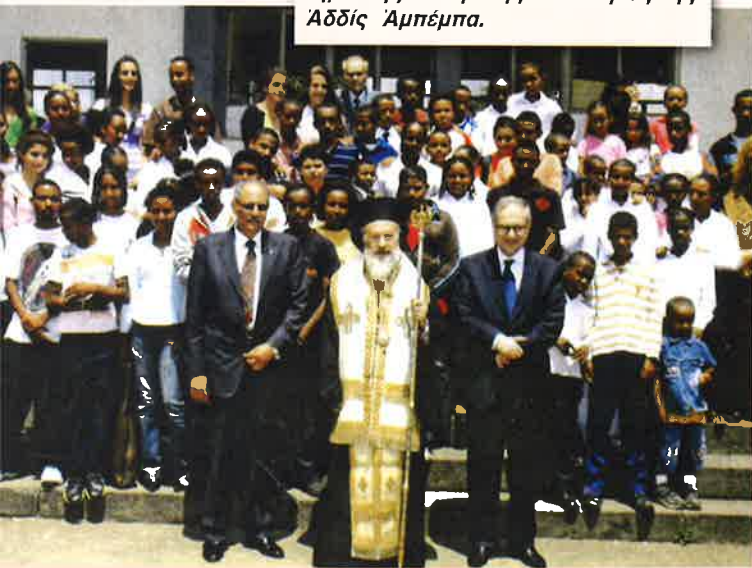
Μαζί μας αὐτή τῆ στιγμή παρίστανται καί προσεύχονται, ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Χριστοῦ καί δική μας Μάνα, οἱ Ὅσιοι, οἱ Ταξιάρχες Ἀρχάγγελοι, οἱ Μάρτυρες καί οἱ Ἀσκητές Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Ὅσιος Σάββας ὁ Ἁγιασμένος, ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη, οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι, οἱ μεγάλοι Ἀλεξανδρινοὶ Θεολόγοι, οἱ Ἅγιοι Προκάτοχοί μας, Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Κοντά σου τά ἀγαπημένα σου πρόσωπα, οἱ συγγενεῖς καί οἱ καλοί σου φίλοι, οἱ ὁποῖοι σήμερα χαίρονται μαζί σου καί σέ στηρίζουν. Κοντά σου ὅλοι ἔμεῖς, ὁ Πατριάρχης σου, οἱ Ἀρχιερεῖς μας, οἱ Κληρικοί καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ Πατριαρχείου μας μέ τοὺς ὁποῖους καθημερινὰ συνεργάζεσαι καί τόσο σ' ἔχουν ἀγαπήσει...»

Ἄρχιμ.Παντελεήμων Ἀράθυμος

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Πέτρος τελεῖ ἁγιασμό στά ἐκπαιδευτήρια τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Ἀδδῆς Ἀμπέμπα.

Μέ τούς μαθητές καί τούς ἐκπαιδευτικούς ἐπειτα ἀπό τόν ἁγιασμό. Ἡ μόρφωσις τῶν μαθητῶν ἀποβλέπει καί στήν πνευματικὴ προοδὸ τούς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΞΩΜΗΣ

Πρός τόν
Ἐντιμότατον κ. Νικόλαον Σίμον
Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
καί τὰ Ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Ἀδδῆς Ἀμπέμπα 2/10/2010

Ἐντιμότατε καί ἀγαπητέ κύριε Πρόεδρε
καί ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἡ μέχρι σήμερον πολύτιμος συμπαράστασις εἰς τόν δυστυχῆ λαόν τῆς Θεοσώστου ἐπαρχίας μου ὅπου οἱ ἄνθρωποι στίς χώρες Αἰθιοπίας, Ἐρυθραίας, Σομαλίας καί Τζιμπουτί ταλαιπωροῦνται καί ὑποφέρουν ἀπό τὰς καιρικὰς καί τὰς πολιτικὰς καταστάσεις καί τό αἷμα τῶν ἀνθρώπων χύνεται καί οἱ ἄνθρωποι πεινοῦν, πάσχουν ἀπό τόσες ἀρρώστιες καί ἀποθνήσκουν μικροί καί μεγάλοι ἀπό τήν ὀρφάνια, τήν ἀνέχεια καί τὰ τόσα ἄλλα κακά, ἡ ἐνθύμησις σας καί ἡ πολύτιμος συμπαράστασις σας ὅσο δύνασθε, μᾶς ὑποχρεώνει νά σᾶς ἐκφράσουμε εὐγνωμόνους εὐχαριστίας.

Εἶναι φρικτόν νά βλέπη κανεῖς τὰ μωρά ἀκόμη προσκολλημένα στό στήθος τῆς μητέρας νά ἀποθνήσκουν ἢ νά εἶναι ἤδη ἡ μητέρα νεκρή.

Καί ταῦτα, διότι δέν ὑπάρχουν οὔτε τὰ ἐλάχιστα ἀπαραίτητα διὰ τό ζεῖν.

Θά σᾶς ἤμουν εὐγνώμων νά μᾶς σκεφθῆτε καί διὰ τὰς ἐπερχόμενος ἐορτάς τῆς Χριστιανωσύνης.

Μετά βαθύτατης εὐγνωμοσύνης
εὐχῶν καί πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

**Ὁ Μητροπολίτης Γέρων Ἀξώμης Πέτρος
Γενικός Πατριαρχικός Ἐπίτροπος**

Ἡμερολόγιο 2011

Τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε καί ἐφέτος τό ἐγχρωμο καλαισθητο ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» τοῦ ἔτους 2011.

Τό ἡμερολόγιο εἶναι ἀφιερωμένο στόν Ἅγιο Ἀπόστολο Θωμᾶ.

Στίς πρώτες σελίδες συνοπτικά παρουσιάζονται τά βιογραφικά στοιχεία ἀπό τήν ἅγια ζωή του ὡς μαθητοῦ τοῦ Κυρίου καθώς καί τήν ψηλάφησι τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ.

Γίνονται ἀναφορές σέ θαυμαστά γεγονότα τῆς Ἀποστολικῆς Ἱεραποστολικῆς του δράσεως καί τήν ἴδρυσι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἰνδιῶν. Τό εἰσαγωγικό σημείωμα καταλήγει μέ τήν δρᾶσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στίς Ἰνδίες στό νεώτερα χρόνια.

Γιά κάθε μήνα υπάρχουν, οἱ ἐορτές τῶν Ἁγίων καί τά ἀγιογραφικά ἀναγνώσματα τῶν Κυριακῶν καί τῶν μεγάλων ἐορτῶν τοῦ ἔτους μέ φωτογραφικό ὑλικό ἀπό τήν πορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στά ἔθνη σήμερα, στήν Ἀφρική, Ἀσία καί ἄλλου.

Τό ἡμερολόγιο ἀποτελεῖ γιά ὅλο τό ἔτος μία ὑπενθύμισι τοῦ ἱεραποστολικοῦ μας χρέους.

Γιά τήν προμήθεια του καί ἂν ἐπιθυμοῦν οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά διαθέσουν σέ μεγαλύτερες ποσότητες στούς φίλους καί γνωστούς μπορεῖτε νά ἀπευθύνεσθε στό γραφεῖα τοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Μιαούλη 68, Πάτρα Τ.Κ. 262 22 Τηλ. 2610 329-737 2610 322-722, fax 2610 329-390.

‘Η ομάδα νέων που με πολύ ένθουσιασμό εργάστηκε για να στηθῆ ἡ ‘Εκθεση.

ΕΚΘΕΣΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ «ΕΝΑΣ ΕΓΧΡΩΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

‘Ο χώρος τῆς ἐκθέσεως ἀρίστα φιλοτεχνημένος προκάλεσε εὐμενῆ σχόλια τῶν ἐπισκεπτῶν καί τοὺς μετέφερε μέ τὰ θέματα τῶν φωτογραφιῶν στὸν τόπο δράσεως τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος - Κοιμήσεως Θεοτόκου πού μέ τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ οἰκοδομεῖται στό ΝΚΑΥΙ.

Χαρά στήν Ἀφρική

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία στέφθηκε ἡ ἐκθεσι τοῦ Ἁγιορείτη ιερομόναχου π. Θεολόγου μέ φωτογραφίες ἀπό τό Congo-Brazaville. Ἡ ἐκθεσι, πού πραγματοποιήθηκε στό Ἐθνικό Ἰδρυμα Ἐρευνῶν ἀπό 16 ἕως 23 Σεπτεμβρίου ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου «Πορευθέντες», τῆς πολιτιστικῆς ἐταιρείας ΑΙΝΟΣ καί τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν, ἔδωσε τήν εὐκαιρία στούς ἐπισκέπτες νά γνωρίσουν καί νά ἐνισχύσουν τό ἔργο πού πραγματοποιεῖται σιωπηρά στό Κονγκό.

Τήν ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως ὁ πατήρ Θεολόγος ἔκανε μία συγκινητική παρουσίασι τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς τῆς ἱεραποστολῆς στή Δημοκρατία τοῦ Κονγκό καί τοῦ σημαντικοῦ πνευματικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καί ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου πού πραγματοποιεῖται σέ πολλές πόλεις τῆς χώρας. Πρόκειται γιά ἓνα ἔργο τό ὁποῖο ὑπηρετεῖ μία μικρή χούφτα ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὅμως χαρακτηρίζονται ἀπό σπάνια ἀφοσίωσι, εὐγενῆ ζῆλο καί ἀνεξάντλητη αἰσιοφροσύνη.

Γιά τήν ὑλοποίησι τῆς ἐκθέσεως ἐργάστηκε ὁμάδα νέων πού γνωρίζει τόν π. Θεολόγο ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος, ὅπου τόν ἐπισκέπτεται, ὅταν αὐτός βρίσκεται στήν Ἑλλάδα.

Τά ἔσοδα τῆς ἐκθέσεως προορίζονται γιά τήν κάλυψι ἀναγκῶν τοῦ Ὁρφανοτροφείου «Ἅγιος Εὐστάθιος» στό Dolisie.

«Νέα Πρωῖα»

Νεοφώτιστοι μετά τή βάπτισί τους. Ἀπό τήν ἱεραποστολική προσπάθεια στό Ipfondo.

Σχολική έορτή
στό Δημοτικό
Σχολείο και
Γυμνάσιο
«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»
στό Dolisie.

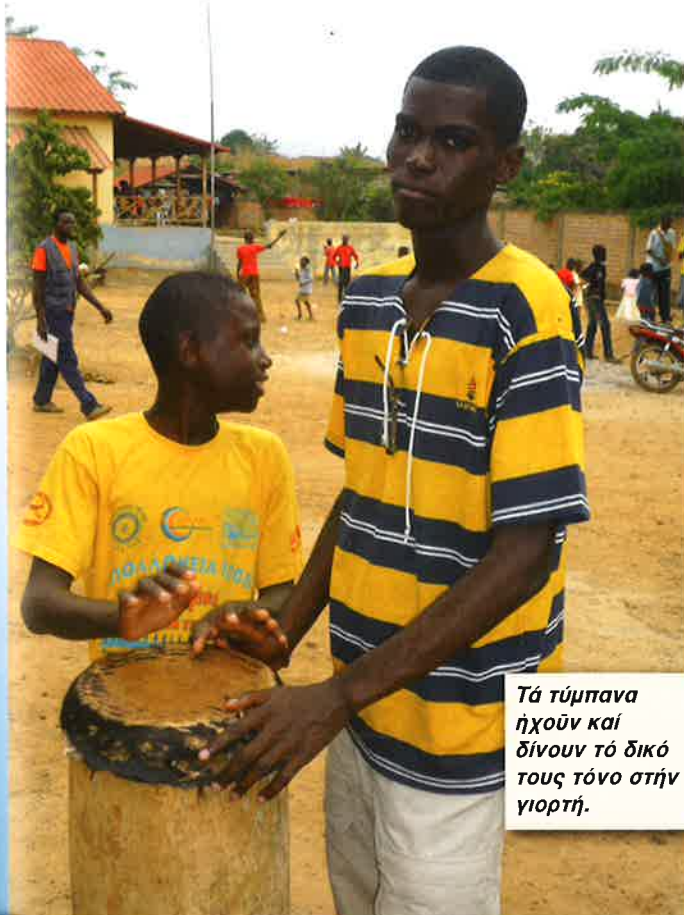
Τό εκπαιδευτικό
προσωπικό κατα-
βάλλει φιλότιμες
προσπάθειες
ώστε πέραν τής
μορφώσεως τών
γραμμάτων οί
μαθητές νά δια-
πλάθουν σωστό
χαρακτήρα.

Ό π. Θεολόγος
μέ τό θερμουργό
ζήλο του άγρυπνα
παρακολουθεί και
έποπτεύει όλες τής
προσπάθειες γιά τήν
κατά Χριστόν πρό-
οδο και άνατροφή
τών νέων.

Ἡ ἀγάπη ἐφευρίσκει. Τό εἰδικό ποδήλατο πού δωρήθηκε ἀνακουφίζει κάπως τόν ὑπομονετικό Φαλή-Νικόλαο.

Τά τύμπανα ἤχουν καί δίνουν τό δικό τους τόνο στήν γιορτή.

Σκηνές ἀπό τήν καθημερινή ζωή στό μεγάλο ποτάμι Κόγκο.

† Ἐπίσκοπος Αύγουστῖνος Καντιώτης, χαρισματική προσωπικότητα

Τὴν 28/8/2010 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὑπεραιωνόβιος ὁ πολυσέβαστος Μητροπολίτης πρ.Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κυρός Αὐγουστῖνος (Καντιώτης) μιά ἀσκητική καὶ προφητική μορφή.

Σύντομο Βιογραφικό

1907 Στὶς Λεῦκες τῆς Πάρου γεννήθηκε ὁ Ἄνδρέας Νικ.Καντιώτης.

1935 ἔγινε μοναχός καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Αὐγουστῖνος στὴν Ἱερά Μονὴ Ἀγγελοκάστρου Αἰτωλακαρνανίας. Τὸ ἴδιο ἔτος χειροτονήθηκε διάκονος στὴν Παραβόλα Ἀγρινίου ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Αἰτωλακαρνανίας Ἱερόθεο ὅπου καὶ ὑπηρέτησε ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τὸ 1941 μετετέθη στὴν Ἱερά Μητρόπολι Ἰωαννίνων καὶ ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκήρυκας ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Σπυριδῶνα καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν.

1942 Χειροτονεῖται πρεσβύτερος στὴν Μητρόπολι Ἐδέσσης ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Παντελεήμονα, ὅπου καὶ ὑπηρετεῖ.

Ὡς Ἱεροκήρυκας διεκόνησε στὶς Ἱερές Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Βεροίας, Φλωρίνης, Κοζάνης, Γρεβενῶν.

1947-49 Μὲ αἴτησί του κατατάσσεται στὸν ἑλληνικό στρατό καὶ ὑπηρετεῖ μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ λοχαγοῦ ὡς Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Ὀργανιστικῆς Ὑπηρεσίας στὶς Μεραρχίες 15 καὶ 9 καὶ στὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστική του δρᾶσι ὑπῆρξε πλουσία.

1949-1951 Ὑπηρετεῖ ὡς Ἱεροκήρυκας στὴν Ἱερά Μητρόπολι Καρυστίας καὶ Σκύρου. Τὸ 1951 διορίζεται ὡς Ἱεροκήρυκας στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σπυριδῶνα, ὅπου ἐπὶ 17 ἔτη διεκόνησε μὲ ξεχωριστὸ ζῆλο καὶ αὐταπάρνησι.

1967 Ἐκλέγεται Ἐπίσκοπος καὶ χειροτονεῖται διὰ τὴν Ἱερά Μητρόπολι Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας. Τὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ Ἱερά Μητρόπολι

*Ὁ εὐλαβέστατος καὶ κατανυκτικός
Λειτουργὸς τῶν Ἁγίων Μυστηρίων.*

ἐποίμανε θεοφιλῶς ἐπὶ 32,5 ἔτη καὶ ἀνέπτυξε μεγάλη ἐκκλησιαστική, ἐθνική, κοινωνική καὶ φιλανθρωπική προσφορά μέχρι τῆς παραιτήσεώς του λόγῳ γῆρατος.

2000 Ἀποσύρεται καὶ ἐφησυχάζει ἀπὸ τὸν Ἐπισκοπικὸ Ἱερόνῳ χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπει ἐκκλησιαστικῶς τὴν Φλώρινα, ὅπου ὡς πνευματικὸς πατέρας στηρίζει τὸν Λαὸ τοῦ Κυρίου.

2010 Στὶς 28 Αὐγούστου ὡς πολύκαρπος ἐλαία ἐγκαταλείπει τὴν Στρατευομένη Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἀνατεῖλη «ῥαίος» διὰ τὴν ἐν Οὐρανοῖς Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία.

Κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου

Ὡς Ἱεροκήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου ἔμεινε στὴν ἱστορία ὡς ὁ πατὴρ Αὐγουστῖνος μιά Προδρομική φυσιογνωμία πού μὲ τὴν παρρησία του σαγγίνευε τὰ πλήθη.

Χριστὸς καὶ Ἑλλάδα εἶχαν κατακτήσει τὸ εἶναι του. Ὁρθοδοξία καὶ Ἑλληνισμὸς ἐκήρυττε παντοῦ. Δέν γνώριζε τὸν ξύλινο λόγο τῆς διπλωματίας καὶ πολιτικῆς. Ἦλεγε κάθε παραβάτη τοῦ Θεοῦ Νόμου, ὅσο καὶ ὑψηλά (πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά) καὶ ἂν εὕρισκετο. Ὁμιλοῦσε καὶ ἔγραφε μὲ παλμό καὶ χάρι.

**«Τῆς μετανοίας
κήρυξ ὁ ἔνθεος».
Ὁ π. Αὐγουστίνος
κηρύττων.**

Τῶν Ἁγίων Μυστηρίων λειτουργός

Ἵπῆρξε εὐλαβέστατος καί κατανυκτικός λειτουργός τῶν Ἁγίων Μυστηρίων.

Στίς 5 Μαρτίου 1989 κατά τό τεσσαρακονθήμερο ἱερό μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἱεραποστόλου π. Κοσμᾶ Γρηγοριάτη-Ἀσλανίδη, πού τελέσθηκε στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως Θεσσαλονίκης μέ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», εἶχαμε τήν εὐλογία νά βιώσουμε τό δέος, τήν εὐλάβεια, τόν σεβασμό τοῦ λειτουργοῦ Ἀρχιερέως Σεβ. Αὐγουστίνου. Ἡ συναίσθησι τῶν Ἁγίων Μυστηρίων πλημύριζε τήν ὑπαρξί του. Στό κήρυγμά του κατά τήν Θεία Λειτουργία ἐκκλησιολογικά συνδεδεμένο ἐπεσήμανε τήν ἀξία τῆς Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς στά Ἔθνη μέ τήν προσφορά τοῦ μαθητοῦ του π. Κοσμᾶ πού ἀπό λαϊκό τόν γνῶριζε.

Ἀσκητής καί Φιλόπτωχος

Καθ' ὄλην τήν διάρκεια τῆς ζωῆς του ὑπῆρξε ἀσκητικός καί ἐγκρατής. Χρήματα δέν εἶχε καί τόν μισθό του ἀκόμη τόν διένειμε διά κοινωφελῆ ἔργα καί ἀνάγκες τῶν πτωχῶν. Τά καθημερινά συσσίτια 8150 μερίδες κατά τά δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τῆς Κατοχῆς στήν Κοζάνη, τά Ὁρφανοτροφεῖα, Γηροκομεῖα, Οἰκοτροφεῖα, πού κόσμησαν τήν Ἱερά Μητρόπολι Φλωρίνης καί ἄλλα μέρη, τό πρότυπο ἐκπολιτιστικό ἔργο γιά τούς ἀθιγγάνους τῆς ἐκκλησιαστικῆς του δικαιοδοσίας πού ὀργάνωσε, τό ἐμπρακτο ἐνδιαφέρον του γιά τούς πολυτέκνους καί ἐνδεεῖς ὡς φῶτα διαλαοῦν τό ἅγιο πέρασμά του.

Πολυγραφότατος Συγγραφεύς

Ἵπῆρξε ἀκούραστος Ἐκκλησιαστικός συγγραφεύς. Ἐχουν κυκλοφορήσει καί ἐπανεκδίδονται

85 βιβλία του πνευματικοῦ περιεχομένου. Περιοδικά καί φυλλάδια ἀπό χρόνια ἔχουν στηρίξει χιλιάδες πιστῶν: «Χριστιανική Σπίθα», «ὁ χριστιανός στρατιώτης», «Κυριακή» κ.λ.π.

Πολλά τά πνευματικά του παιδιὰ

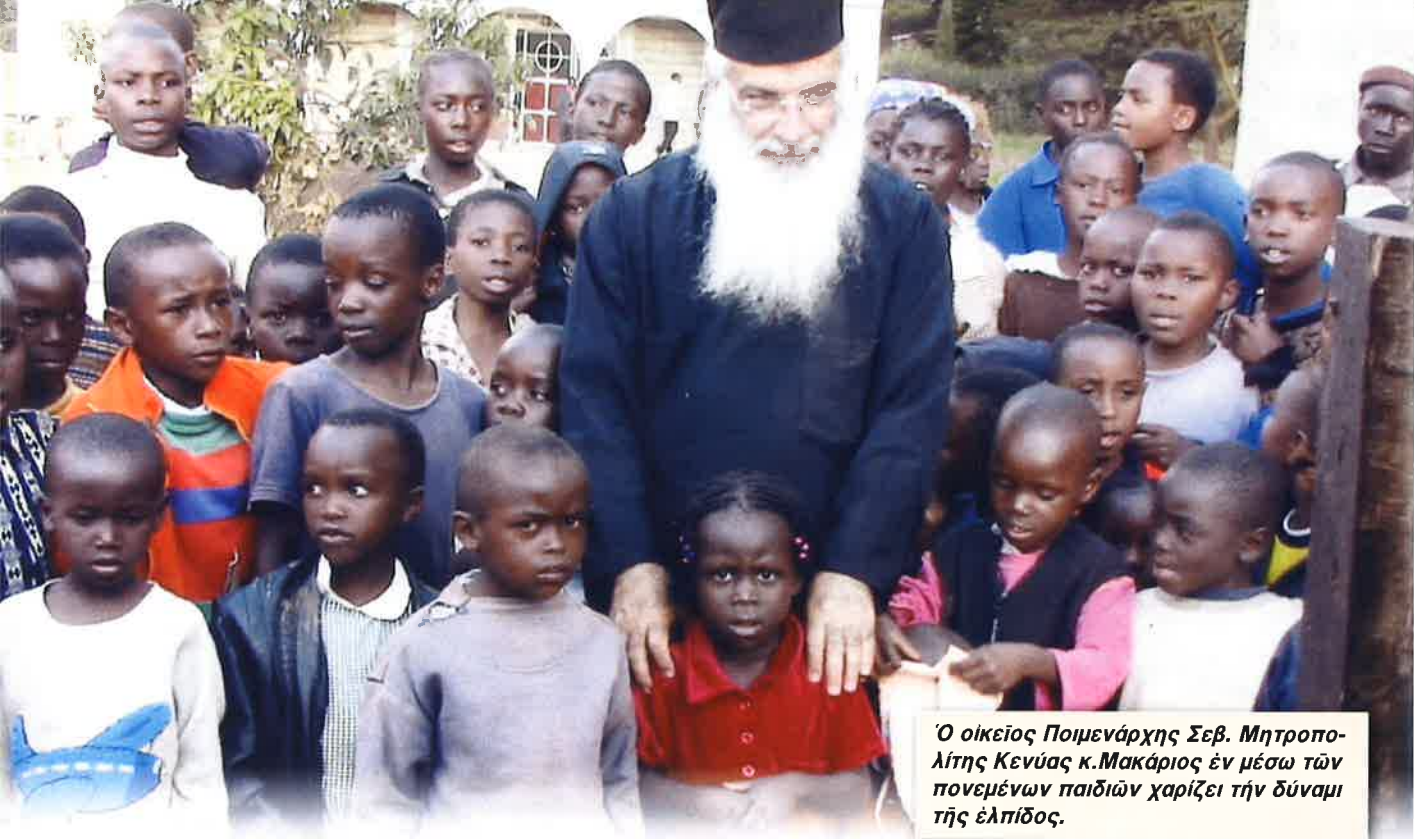
Τά πνευματικά του παιδιὰ εὐπόληττοι πολῖτες (ἄνδρες καί γυναῖκες), καλοί οἰκογενειάρχες πολύτεκνοι καί ὑπερπολύτεκνοι, ἐπιστήμονες, ἐντιμοὶ ἐπαγγελματίες, τεχνίτες, ἀφοσιωμένες ὑπάρξεις στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Κοινωνίας τιμοῦν τήν Πατρίδα μας στήν ἐνδοχώρα καί τό ἐξωτερικό. Κληρικοί (διάκονοι, πρεσβύτεροι, ἱερομόναχοι, Ἀρχιμανδρίτες, προϊστάμενοι Ἱεραποστολικῶν Ἀδελφοτήτων, Ἐπίσκοποι, μοναχοὶ καί μοναχές) διακονοῦν τήν Ἐκκλησία καί συμπάσχουν μέ τά προβλήματα τοῦ λαοῦ.

Μέ καύχησι ἐν Κυρίῳ ὁ μακαριστός Γέροντας παρατηρῶν τήν πνευματική πρόοδο τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν σέ ὁμιλίες του ἀνέφερε: «εἶμαι ὁ πλέον πολύτεκνος πατέρας».

Κλεῖνοντας τό «Τρισάγιο στήν μνήμη του» παραθέτουμε μερικούς ἀπό τούς χαρακτηρισμούς τοῦ τέκνου καί ἀξίου διαδόχου του Σεβ. Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου: «Ἐκοιμήθη ὁ π. Αὐγουστίνος, ὁ προφήτης τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα, ὁ πρύτανις τῶν ἱεροκηρύκων, τό στόμά τῆς ἀληθείας, ἡ χρυσιλάτος σάλπιγξ τοῦ Λόγου, ὁ νυμφαγωγός χιλιάδων ψυχῶν, ὁ μάρτυρας τῆς συνειδήσεως, ὁ ἀκέραιος ἐπίσκοπος, ὁ καλός ποιμένας...»

Τίς εὐχές του ἀπό τήν Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία ἔχουμε ἀνάγκη ἰδιαίτερα στούς καιρούς μας.

Δημ. Τσερεγκούνης

Ὁ οικεῖος Ποιμενάρχης Σεβ. Μητροπολίτης Κενύας κ.Μακάριος ἐν μέσω τῶν πονεμένων παιδιῶν χαρίζει τήν δύναμι τῆς ἐλπίδος.

Ἱερά Μητρόπολις Κενύας Τό Ὁρφανοτροφεῖο μας

Ἡ ἀναγκαιότητα ιδρύσεως Ὁρφανοτροφείου.

Καθημερινά κατακλύζουν τούς χώρους τῆς ἱεραποστολῆς ἄνθρωποι κάθε κατηγορίας, ὄλων τῶν ἡλικιῶν καί τῶν ἐπιπέδων, ἀναζητῶντας τρόπους βοήθειας καί ἀνακούφισης ἀπό τά δεινά πού τούς ἀπασχολοῦν. Μερικοί βρίσκονται μεταξύ ζωῆς καί θανάτου. Ἐτσι ἀπασχολοῦσε πάντοτε τή σκέψι μου ὁ τρόπος ἐξευρέσεως βοήθειας, ἰδιαίτερα πρὸς τά ὄρφανά καί ἐγκαταλελειμμένα παιδιά. Ἦταν, βέβαια, στήν ἀρχή ἓνα ὄνειρο μέ προοπτική. Χωρίς χρήματα, χωρίς προσωπικό, χωρίς πείρα, χωρίς κατάλληλα κτίρια, ὅταν μιά ξαφνική ἀπόφασι ἀνέτρεψε ὅλες τίς ἀγωνίες μας. Ἐκεῖ πού ὅλα φαίνονταν ἀδύνατα καί δύσκολα, μιά συνηθισμένη μέρα, παίρνεται ἡ ἀπόφασι: «Θά λειτουργήσουμε τό πρῶτο μας Ὁρφανοτροφεῖο».

Δέν ἦταν μιά εὐκόλη ἀπόφασι. Γιά νά ὑλοποιήσουμε τίς προσπάθειές μας αὐτές, ἔπρεπε πρῶτα νά βροῦμε τό χώρο διαμονῆς τῶν ὀρφανῶν. Ἐνα χώρο πού θά τόν κάναμε νά μοιάζει σάν τό σπίτι τῶν μικρῶν αὐτῶν παιδιῶν πού δέν εἶχαν πού τήν κεφαλῆν κλῖναι. Προσπάθειες πού θά ἄνοιγαν νέους ὀρίζοντες γιά τά μικρά παιδιά πού ὀπως

δήποτε θά τά μαζεῦαμε ἀπό τούς δρόμους, ἀπό τούς ντενεκέδες, ἀπό τά ὑποστατικά νεροῦ, τά γεφύρια. Μέ ἄλλα λόγια παιδάκια πού ἤδη ἦσαν πληγωμένα καί τραυματισμένα, ψυχικά καί σωματικά. Τά παιδιά πού ἐστεροῦντο τῶν πάντων, τούς ἔλειπε ἡ στοργική μητρική ἀγάπη, δέ ζοῦσαν σάν ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, δέν εἶδαν τό φῶς τῆς ἡμέρας, μέσα σέ συνθῆκες ὠραίες καί γλυκιές. Ἀντίκρισαν στόν ἐρχομό τους ἓναν ἐφιάλτη, ἐγκαταστάθηκε μέσα τους ὁ φόβος, ἡ στέρση, ἡ δυστυχία, ἡ μιζέρια, τό ἄγνωστο. Ἐρχόμενα τά παιδιά αὐτά στόν κόσμο, ἐγνώριζαν ἀπό τή στιγμή πού ἄρχισαν νά ἀντιλαμβάνονται τόν γύρω κόσμο τους ὅτι ἦταν καταδικασμένα, ἐκτός κι ἂν βρισκόταν κάποιος ἐξ οὐρανοῦ ἀπεσταλμένος, γιά νά τά ἀναλάβη, νά τά προφυλάξη, νά τά προστατεύση καί νά τούς ἀνοίξη νέους ὀρίζοντες. Μιά φωνή μέσα τους θά τούς ἔλεγε ὅτι ἦσαν τά Θύματα, ἦλθαν στόν κόσμο αὐτό «ἀπό λάθη» κάποιου κι ἔτσι ἔπρεπε τώρα μόνα τους, νά σηκώσουν τό βαρῦ σταυρό τῆς δουλειᾶς, γιά νά φτιάξουν μιά νέα ζωή, νά δημιουργήσουν συνθῆκες τέτοιες πού νά μπορούσαν νά ἀναστήσουν τό νεκρό τους ἑαυτό καί νά τόν καλλιεργήσουν ἔτσι, ὡστε

νά μπορούν νά ἐπιβιώσουν τουλάχιστο σωματικά. Νά ἀναπνέουν φυσικό ἀέρα ἔτσι, ὥστε νά μιλοῦν, νά σκέφτῳνται, νά κινουῦνται καί νά χαίρωνται, ὄχι τήν ὠραία ζωή, ἀλλά τή φύσι καί ὅλα τά κινούμενα καί δρώμενα ἐν αὐτῇ. Εἶναι ἡ ὥρα τῆς ἀδικίας καί τῆς ἀπογοητεύσεως, γιατί ἡ ζωή τους ἐξελίσσεται ἔτσι, χωρίς νά ἔχουν οἱ ἴδιοι ἀποφασίσει. Ἡ ζωή τους καθορίζεται ἀπό τήν ἀπόφασι τῶν ἄλλων. Ἄν ἐξετάση κανεῖς τό πῶς ἦλθαν στόν κόσμο, ποιός τά ἔφερε στόν κόσμο αὐτό, δέ θά μπορέσουν νά ἀπαντήσουν. Οὔτε πῶς ξεκίνησαν τή ζωή τους ἀφοῦ, ὅταν ἄρχισαν νά ἀντιλαμβάνωνται τόν γύρω κόσμο τους, ἦσαν ἤδη μιάς ἡλικίας παιδικῆς. Δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά ὑπερασπίσουν τούς ἑαυτούς τους ἀκριβῶς, γιατί δέν ἔχουν καμμιά μαρτυρία τῆς ὑπάρξεώς τους. Ἔτσι, ὅπως βρέθηκαν στόν κόσμο αὐτό, ἀδυνατοῦν νά ξεκινήσουν μόνοι τους κάτι, ἀφοῦ δέν ἔχουν τά μέσα καί οἱ πιθανότητές τους νά πετύχουν κάτι εἶναι ὄνειρο θερινῆς νυκτός. Πολλές φορές θά ὄνειρευόνταν νά εἶχαν βιολογικούς γονεῖς, δικά τους πρόσωπα. Θά ἤθελαν νά ξυπνοῦν τό πρωῖ καί νά δέχωνται τή μητρική στοργή, τό χαμόγελο τῆς γλυκειᾶς τους τῆς μητέρας, τό πατρικό χᾶδι καί φιλί, καί νά ξεκινουῦν μέ τήν τσάντα τους καί τό φαγητό τους γιά νά πᾶνε στό σχολεῖο γιά νά μορφωθοῦν. Νά μπορούν νά παιζοῦν μέ τ' ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας τους, νά ἐπιστρέφουν χαρούμενα ἀπό τά σχολεῖα τους, νά βρίσκουν ζεστό φαγητό καί νερό, νά δουλεύουν στή δική τους γῆ, ποτίζοντας καί σκαλιζοντας τούς ἀνθούς τῆς γῆς, τό βράδυ νά μπορούν νά κάθωνται μέ τούς γονεῖς τους καί νά διηγουῦνται τά τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί σέ λίγο νά ἐτοιμάζωνται γιά ὕπνο ἀπό τούς γονεῖς τους. Στήν κατάλληλη ὥρα, νά κάθωνται μέ τούς γονεῖς τους, ν' ἀκούνε τίς συμβουλές τους καί ἐκεῖνα τά παιδιά νά διηγουῦνται τά τῆς ἡμέρας καί, στό τέλος, νά μπαίνουν στά κρεβάτια τους καί νά κοιμοῦνται ἡρεμα καί ἀναπαυτικά.

Οἱ περιπτώσεις τῶν παιδιῶν πού γίνονται δεκτά στό Ὁρφανοτροφεῖο μας μοιάζουν μέ ἱστορίες πού θυμίζουν ἐποχές καί χρόνους πού ἐμεῖς, οἱ νεώτεροι, τοῦ αἰῶνα πού διανύουμε, δέν ἔχουμε κᾶν διανοηθεῖ. Καί ἐξηγοῦμαι: Ζοῦμε καθημερινά

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος ἐπιμελεῖται τῆς παροχῆς σέ πτωχά παιδιά τροφίμων, ρουχισμοῦ καί ὑποδημάτων.

Με έκδηλωση χαρής και σεβασμού οι μικροί μαθητές υποδέχονται τόν Σεβασμιώτατο πνευματικό τους πατέρα.

τόν πόνο και τή θλίψη, τή στέρηση και τήν κακουχία, τήν περιφρόνησι και τήν εγκατάλειψι. Όλες αυτές οι καταστάσεις δημιουργούν στον ψυχικό κόσμο τῶν μικρῶν και ἀθῶων αὐτῶν μικρῶν τεράστια ψυχολογικά προβλήματα και καταστάσεις πού εἶναι ὑποχρεωμένα νά κουβαλοῦν ἀκόμα και μετά τήν ἐγκατάστασί τους στό Ὁρφανότροφεῖο μας.

Εἶναι πάρα πολλές οι περιπτώσεις πού οι τραυματικές αὐτές ἐμπειρίες τά πληγώνουν, ὄχι μόνο ψυχικά ἀλλά και σωματικά. Στό τέλος, παρ' ὄλο πού ἐμεῖς προσπαθοῦμε νά δημιουργήσουμε συνθήκες εὐνοϊκές και ἰδανικές στά παιδάκια αὐτά, γιά τήν περαιτέρω ἀνέλιξι τους και ἐνσωμάτωσί τους στήν κοινωνία, δέν εἶναι ὄλες τίς φορές ἐφικτό.

Ἡ στέρηση τῆς γονεϊκῆς και, κυρίως, τῆς μητρικῆς ἀγάπης εἶναι ἓνα θέμα πού ὅσο κι ἂν τό προσέχουμε και ἐπιλαμβανόμαστε αὐτοῦ προσωπικά, δέν τό ξεπερνοῦν.

Ἀναφέρομαι μόνον σέ μία περίπτωση πού τό παιδάκι εἶχε τόσο πολύ κακοποιηθεῖ και ταλαιπωρηθεῖ, πού στάθηκε ἀδύνατον και χρειάστηκε ἀρκετό χρονικό διάστημα νά συμπεριφερθῆ φυσιολογικά. Δηλαδή, οι σκηνές πού ἔρχονταν συνέχεια μπροστά του, ἦταν τόσο ἐφιαλτικές, πού ὅταν ἔβλεπε τίς βρεφονηπιόκωμους τοῦ Ὁρφανοτρο-

φείου τρόμαζε και ἔτρεχε νά κρυφτῆ, νομίζοντας ὅτι οι κυρίες αὐτές, ἀντί νά τόν φροντίσουν και νά τόν ταῖσουν, θά τόν ξυλοκοποῦσαν και θά τόν κλωτσοῦσαν, μέχρι νά χάση τίς αἰσθήσεις του. Ἔτσι, τουλάχιστον γινόταν, φαίνεται, στήν προηγούμενη ζωή του.

Κάθε παιδί και μία ἰδιαίτερη περίπτωση. Σάμουελ Ντούγκου-Δημήτριος

Ἐνα ἀπό τά περιστατικά πού μᾶς συγκλόνισε ὄλους ἦταν ἡ περίπτωση τοῦ μικροῦ Σάμουελ Ντούγκου, ἑνός παιδιοῦ πού σκορποῦσε συνέχεια ἓνα πλατύ χαμόγελο, χωρίς νά γνωρίζη τί θά συνέβαινε στή ζωή του μέσα σέ τόσο λίγο χρονικό διάστημα. Ἐγκαταλελειμμένος ἀπό τούς πάντες, χωρίς γονεῖς ἢ ἄλλους συγγενεῖς, βρῆκε καταφύγιο και θαλπωρή στό Ὁρφανοτροφεῖο μας. Ὅταν ἦλθε, διαπιστώθηκε ὅτι ἦταν φορέας τῆς ἀρρώστιας τοῦ αἰῶνος μας και ὄχι μόνον αὐτό· εἶχε και τήν ἄλλη ἐπάρτη ἀσθένεια, τόν καρκίνο. Ἄρχισαν οι ἰατρικές ἐξετάσεις και ἡ θεραπεία. Ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν ἔπρεπε νά παρακολουθεῖται ἀπό τούς εἰδικούς γιатρούς. Παρ' ὄλη τήν ταλαιπωρία του και τούς πόνους ἄφησε σ' ὄλους μία πολύ καλή ἀνάμνησι, γιατί ἦταν εὐγενικό, χαμογελαστό, καταδεκτικό και εὐκόλα ἀπέκτησε πολλούς φίλους, μικρούς και μεγάλους.

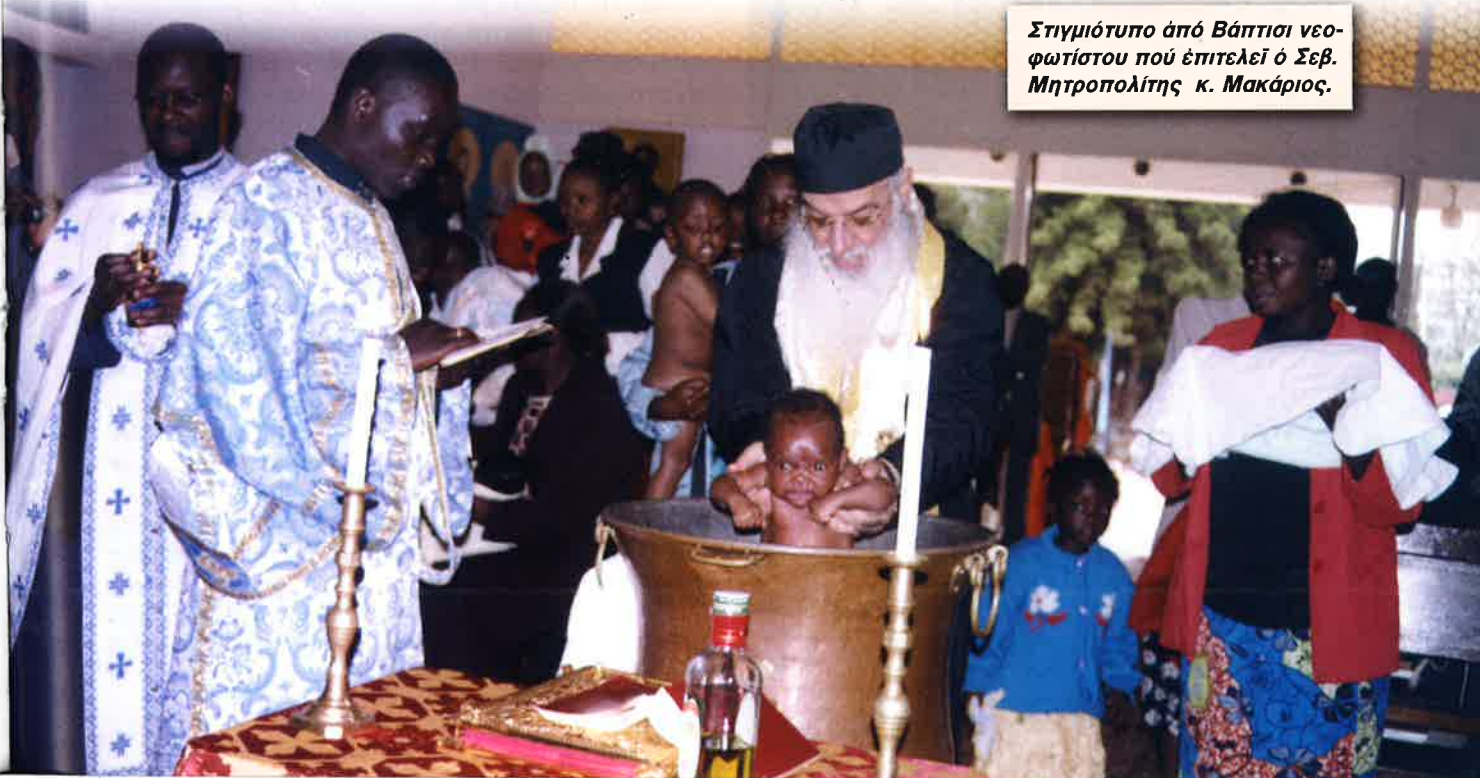
Κάποτε τό νίκησε ή άρρώστια καί μεταφέρθηκε στό Νοσοκομείο μιά γιά πάντα. Οί γιατροί κατέβαλαν κάθε προσπάθεια γιά νά τό σώσουν, άφου έν τῷ μεταξύ, έκδηλώθηκε καί τρίτη άσθένεια, ή φυματίωσι. Δέν είχε πλέον τίς δυνάμεις νά σηκωθή καί καθηλώθηκε στό κρεβάτι. Οί μέρες του ήταν μετρημένες· έπρεπε νά έτοιμαστή γιά τό έπόμενο ταξίδι πού ήταν καί τό τελευταίο τής ζωής του. Λίγες μέρες πρίν φύγη όριστικά κι ένῶ δέν είχε σχεδόν καθόλου έπαφή μέ τό περιβάλλον, κάποια στιγμή ζήτησε νερό καί στή συνέχεια, άναφώνησε, προφανώς επικαλούμενο τή βοήθεια του Θεού: «Θεέ μου, Θεέ μου». Ήταν μιά συγκλονιστική στιγμή, πού, όσοι ήταν κοντά του, δέν θά ξεχάσουν ποτέ.

Άφου δέν παρουσίαζε κανένα ίχνος βελτιώσεως καί πλησίαζε τό τέλος, έπειδή ήταν άβάπτιστο τό παιδί, έγινε ή άκολουθία του Βαπτίσματος στό κρεβάτι, έτσι άκριβώς όπως έγινε γιά τόν Μ. Κωνσταντίνο. Οί σκηνές πού άκολούθησαν ήταν συγκλονιστικές. Τό παιδάκι αυτό πήρε τό όνομα Δημήτριος μιά πού ήταν παραμονή του Άγιου Δημητρίου καί μετά τό Βάπτισμα έλαβε τό Σώμα καί Αίμα Κυρίου. Σέ λίγες ώρες, ό δούλος του Θεού, Δημήτριος, βρέθηκε στους κόλπους του Άβραάμ, του Ίσαάκ καί του Ίακώβ. Τό νέο διαδόθηκε άστραπιαία. Στό Όρφανοτροφείο τά παιδιά μας, όταν έφθασε ή είδησι, έμειναν άφωνα· δέν μπορούσαν νά συγκρατήσουν τά δάκρυά τους.

Όταν τελείωσαν όλες οι διατυπώσεις, όρίστηκε ή μέρα τής κηδείας. Ό Έπίσκοπος μέ βουρκωμένα μάτια, καταβεβλημένος καί φανερά συγκινημένος, τέλεσε τήν άκολουθία τής κηδείας, μέ τήν παρουσία όλων τών παιδιών του Όρφανοτροφείου, στόν Ίερό Ναό του Άγιου Νικόδημου στό χωριό, όπου άκριβώς βρίσκεται τό Όρφανοτροφείο μας.

Οί στιγμές ύπήρξαν άκρως συγκλονιστικές αλλά καί άποκαλυπτικές. Ό Έπίσκοπος, στήν όμιλία του είπε ότι: «Ό μικρός Δημήτριος, πού τλαιπωρήθηκε καί βασανίστηκε τόσο πολύ, ιδιαίτερα τίς τελευταίες έβδομάδες, ήταν ένας άγγελος στόν ούρανό. Παραλλήλισε τό θάνατό του, μέ εκείνον του Μ. Κωνσταντίνου άκριβώς λίγες ώρες πρίν από τήν αναχώρησί του εκ του κόσμου τούτου. Πώς ό Κύριος προετοίμασε τόν μικρό Δημήτριο καί τόν προώριζε νά γίνη μέτοχος τής Βασιλείας τών Ουρανών, μιά άθωα ψυχή βασανισμένη καί τλαιπωρημένη. Μπροστά στά μάτια μας, βλέπουμε αυτό τό όρφανό παιδάκι χωρίς καμμία περιουσία, άκόμα ούτε τά παπούτσια του ούτε τά ρουχαλάκια ήταν δικά του καί τώρα· μέ τήν αναχώρησί του θά έχη τά πάντα στόν ούρανό, θά είναι ό έκλεκτός του Θεού. Ό πιό φτωχός ανάμεσα στους φτωχούς θά κάθεται δίπλα στό θρόνο τής Βασιλείας Του κι εκεί πάνω πού εύρίσκεται θά προσεύχεται γιά όλους έμās, τούς άμαρτωλούς καί τούς αδυνάτους».

**Στιγμιότυπο από Βάπτισι νεο-
φωτιστού πού έπιτελεί ό Σεβ.
Μητροπολίτης κ. Μακάριος.**

Μετά την όμιλία του Έπισκόπου ένα μικρό παιδάκι από το Όρφανοτροφείο είπε δυό λόγια αντίπροσωπευτικά των αισθημάτων και των σκέψεων όλων των παιδιών του Όρφανοτροφείου: «Σέ αγαπούμε όλοι έμεις, πού σε γνωρίσαμε, μά περισσότερο έχεις την αγάπη του Θεού. Θά μάς λείψει τό χαμόγελό σου και τά άστεία σου. Μπορεί, σήμερα νά λυπούμαστε, πού δέν θά είσαι μαζί μας, αλλά οί καρδιές μας είναι ήρεμες, γιατί πιστεύουμε ότι κληρονόμησες τή Βασιλεία του Θεού. Μέ τή βάπτισί σου και τό θάνατό σου, δέν έκανες κανένα άμάρτημα. Ευχαριστούμε τόν Θεό, γιά τό χρόνο πού μάς χάρισε νά είμαστε μαζί σου».

Σ' ένα χώρο σάν κι αυτόν πού είναι τό Όρφανοτροφείο μας, όπου συναντούμε παιδάκια πού προέρχονται από διαφορετικές καταστάσεις και ανήκουν ως επί τό πλείστον στην τάξι των περιφρονημένων και των άδικημένων, δημιουργείται, μέσα μας ή αίσθησι ότι ο Κύριος έλεεί όποιον θέλει νά έλεήσει και σπλαχνίζεται όποιον θέλει νά σπλαχνισθί (Ρωμ. 9,15). Ο Θεός δέ φταίει γιά τήν κατάσταση των παιδιών αυτών, αλλά όμως είναι

έκείνος πού φροντίζει γιά τήν πορεία του καθενός. Ο Θεός, επειδή είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, δέ θέλει ποτέ αυτά τά παιδάκια νά τά αφήσουμε νά χαθούν. Τό κάθε παιδάκι έχει τις δικές του αδυναμίες, αλλά και τά δώρα της Χάριτος του Θεού, μέ τά όποια τά προίκισε ο ίδιος. Δίνει, λοιπόν, ο Κύριος έλεος σε όλους. Όλα αυτά τά παιδάκια περιμένουν τήν άπειρη εύσπλαχνία του Θεού, ένα λόγο αγάπης και παρηγοριάς, τρυφερότητα και έλπίδα. Δέν πρέπει νά τά περιφρονούμε ούτε και νά τά κατατάσουμε, σε δεύτερης κατηγορίας δημιουργήματα του Θεού, ούτε νά δείχνουμε άποστροφή, περιφρόνησι. Μπροστά στά μάτια του Θεού όλοι άπολαμβάνουν και κρίνονται δίκαια και χωρίς φυλετικές ή άλλες διακρίσεις.

Μέσα από τόν πόνο των παιδιών αυτών βγαίνει στο τέλος και βασιλεύει ή χαρά και ή έλπίδα, γιατί μέσα σε κάθε ζωή σταυρική γεννιέται πάντα ή Άνάστασι. Όλα αυτά τά παιδάκια στο τέλος άμείβονται και μπορούν νά βιώνουν τήν αιώνια και τήν άθάνατη ανάπαυσι εν Κυρίω.

Μία άλλη συγκινητική περίπτωση. Φράνσις

Παρ' όλο πού κλείσαμε τό κεφάλαιο γιά τό Όρφανοτροφείο μας και τά επακόλουθά του, είμαστε υποχρεωμένοι νά αναφέρουμε στη συνέχεια ακόμη ένα συγκλονιστικό περιστατικό, πού έχει σχέση μ' ένα όρφανό, τόν Φράνσις, μόλις όκτώ έτών. Τό παιδάκι αυτό, όταν γεννήθηκε, είχε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας και έπρεπε, όπωσδήποτε, νά υποβληθί σε χειρουργική επέμβασι. Όταν έγιναν τριών χρονών, κάποιοι τό πήραν και τό άφησαν στο Νοσοκομείο χωρίς νά δώσουν τά στοιχεία τους τό άφησαν εκεί και εξαφανίστηκαν. Η χειρουργική επέμβασι έγινε μέ επιτυχία. Τό παιδάκι έπρεπε νά πάρη εξιτήριο από τό Νοσοκομείο. Οί γιατροί και οί νοσοκόμες μάτια έψαχναν νά βρουν τούς γονείς ή ακόμη και κάποιους συγγενείς γιά νά τό παραδώσουν. Έτσι υποχρεώθηκε τό παιδάκι αυτό, έφ' όσον δέν είχε κανέναν στον κόσμο, νά παραμείνη εκεί, στον ίδιο θάλαμο πού νόσηλεύτηκε μαζί μέ άλλα παιδάκια. Μέσα στο θάλαμο άλλα παιδάκια έρχόντουσαν και, άφου τούς εδίδετο ή σχετική θεραπευτική άγωγή, έφευγαν άποθεραπευμένα ή πέθαιναν. Τά χρόνια περνούσαν και τό παιδάκι αυτό, ξεχασμένο από όλους, μεγάλωνε μέσα στο θάλαμο. Έκει, λοιπόν, σ' αυτό τό θάλαμο γνώρισε και τόν μόλις πρό όλίγου άποθανόντα, τόν δικό μας, Δημήτριο. Η δική μας ευθύνη ήταν τεράστια. Τό γνωρίσαμε και σάν Έκκλησία έπρεπε νά του δείξουμε αγάπη και ό,τιδήποτε άλλο, γιά νά του συμπαρασταθούμε.

Όταν έφυγε ο Δημήτριος μάλιστα τό παιδάκι έχασε τόν φίλο του, άπώλεια πού του στοίχισε πολύ. Και

τώρα, ἐτίθετο τό ἐρώτημα: Τί θά κάνη αὐτό τό παιδάκι ἔρημο, ἀπροστάτευτο καί μίζερο; Ἐμεινε πέντε ὀλόκληρα χρόνια μέσα σ' αὐτόν, τόν ἴδιο θάλαμο. Δέ βρέθηκε μιά ἀνθρώπινη ψυχὴ νά συγκινηθῆ ἀπό τό δράμα του.

Νά, λοιπόν, πού ὁ Θεός κανόνισε διαφορετικά καί μᾶς ἔδωσε αὐτό τό πολύτιμο δῶρο. Ἐτσι σάν Ἐκκλησία αἰσθανθήκαμε μιά μεγάλη εὐθύνη καί ὑποχρέωσι ἀπέναντι στό Θεό. Τό κρεββατάκι τοῦ Δημητρίου ἄδειασε κι ἔπρεπε νά βρεθῆ ἐκεῖνος, πού θά τό γέμιζε. Τό πιάτο του κι αὐτό ἄδειο ἔπρεπε νά γεμίξη ξανά τροφή καί νά δίνη ζωή. Τήν ὥρα πού χαράσσω τίς γραμμές αὐτές, τό παιδάκι αὐτό βρίσκεται μαζί μας. Ἀπόψε γιά πρώτη φορά, ἴσως, στή ζωὴ του θά κοιμηθῆ ἐλεύθερο καί μόνο καί θά φάη καί θά γευτῆ τῆ ζεστή οἰκογενειακὴ θαλπωρή. Ἦλθε, λοιπόν, ἐδῶ τό ἀπόγευμα, μπῆκε στό γραφεῖο μου καί τό ἀγκάλιασα, τό φίλησα καί τοῦ ἔδωσα νά καταλάβῃ ὅτι ἀπό σήμερα ἄνοιγε ἓνα καινούριο κεφάλαιο στή ζωὴ του. Τά εἶχε χαμένα· γιά ἄρκετά λεπτά μέ κοίταζε περίεργα, δέν πίστευε στά μάτια του ὅτι στή ζωὴ του θά συναντοῦσε κάποιον Εὐρωπαῖο, ὁ ὁποῖος θά τοῦ μιλοῦσε καί θά τοῦ ἔδειχνε τόση οἰκειότητα μέ πολλή ἀγάπη, κάτι πού στερήθηκε ὅλα αὐτά τά χρόνια, πού πέρασε μέσα στό θάλαμο τοῦ Νοσοκομείου. Ὅλα γύρω του ἦταν πρωτόγνωρα. Αὔριο, κίολας, ξημερώνει μιά νέα μέρα στή ζωὴ του. Θά εἶναι ὁ πρόλογος καί ἡ εἰσαγωγή του καί ἓνα τελειῶς καινούριο πρόγραμμα. Γιά πρώτη φορά θά μπῆ στήν τάξι, γιά ν' ἀρχίσῃ τά πρώτα μαθήματά του.

Τό πρόγραμμα τοῦ Ὁρφανοτροφείου μας θά γεμίση τῆ ζωὴ του, θά τοῦ ἀνοίξῃ νέους ὀρίζοντες καί νέες προοπτικές. Κανείς δέν μπορεί νά προβλέψῃ τό μέλλον του. Τ' ἀφήνουμε ὅλα στό χέρι τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος γνωρίζει καλύτερα τί πρέπει νά γίνῃ. Ἄς εὐχηθοῦμε νά μὴν ἔχουν κι ἄλλα παιδιά στή ζωὴ τους αὐτές τίς τραυματικές ἐμπειρίες.

Ἐπιπροσθέτως ἀναφέρουμε ὅτι τό παιδάκι ἔφθασε στό Ὁρφανοτροφεῖο μας. Καταλαβαίνει κανείς σέ ποιόν κόσμο περιεργο βρέθηκε. Κοιμήθηκε στό ἴδιο κρεββατάκι πού κοιμόταν ὁ ἄλλοτε φίλος του μέσα στό Νοσοκομεῖο, ὁ μικρός μας καί ἀξέχαστος Δημήτριος. Τίς λίγες ὥρες πού ἔμεινε στό Ὁρφανοτροφεῖο αἰσθάνθηκε ὅτι πιά ἦρθε στό σπίτι του καί ὅλα ἦταν δικά του. Οἱ γνωριμίες μέ τά ἄλλα παιδιά τοῦ Ὁρφανοτροφείου τόν ὀδήγησαν στήν ἀπόφασιν νά μὴ θέλῃ νά φύγῃ. Ἐπειδὴ ἔπρεπε νά τελειώσουν μερικά γραφειοκρατικά γιὰ τὴν ἐκεῖ παραμονή του, ἦταν ἀναγκαῖο νά ἔλθῃ στή Ναϊρόμπι. Τελικά ὕστερα ἀπὸ πολλές προσπά-

θειες δέχθηκε.

Στό Ὀγκολογικὸ τμήμα τοῦ Νοσοκομείου, ὅπου νοσηλευόταν, ἐπίσκεπτόμενος τό χῶρο ἔλεγε στά ἄλλα παιδιά τοῦ θαλάμου καταχαρούμενος: «Τώρα πιά εἶμαι στό σπίτι μου κι αὐτός πού μέ συνοδεύει εἶναι ὁ πατέρας μου».

Οἱ διάφορες κυρίες, πού βρίσκονται ἐδῶ στό χῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς καί μᾶς βοηθοῦν, τοῦ ἔδειξαν ὑπερβολικὴ ἀγάπη καί κατανόησι, τόσο, πού δέν ἤθελε μέ κανένα τρόπο νά τίς ἀφήσῃ λέγοντας ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ μητέρα μου, γι' αὐτό πρέπει νά εἶναι μαζί της, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τό γεγονός ὅτι ἦταν λευκὴ· δέν μπορούσε νά ἀντιληφθῆ ἢ νά διανοηθῆ ἀκόμα μέ τό μυαλό του τὴ διαφορά ἀνάμεσά σέ Ἀφρικανὸ καί λευκὸ.

Τὴν ὥρα πού γράφονται αὐτές οἱ γραμμές, ὁ Φράνσις ταξιδεύει στό χῶρο καταγωγῆς του, γιὰ νά δῆ γιὰ πρώτη φορά τὴ φυλὴ, τὰ ἦθη καί τὰ ἔθιμα τῆς περιοχῆς πού γεννήθηκε.

(Ἀπὸ τό ὑπό ἑκδοσιν βιβλίον τοῦ Σεβ. Κενύας κ. Μακαρίου, «Μαρτυρίες Ζωῆς» том. 3)

ΣΕΙΣΜΟΣ, ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΚΑΙ ΕΚΡΗΞΙ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Τρία διαδοχικά άκρατα φυσικά φαινόμενα έπληξαν τον Οκτώβριο ε.ε. την περιοχή της Ινδονησίας.

Αναλυτικά:

Τήν 25η Οκτωβρίου έγινε σεισμός 7,7 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ ανοικτά της δυτικής ακτής της Σουμάτρας.

Μετά τον σεισμό προκλήθηκε τσουνάμι τό οποίο κατέληξε στο συγκρότημα των νησιών **Mentawai** καταστρέφοντας ό,τιδήποτε βρέθηκε στο πέρασμά του. Πάνω από 400 άνέρχονταν οι νεκροί και περισσότεροι από 150 οι άγνοούμενοι τις πρώτες ώρες από τά παλιρροικά κύματα.

Τό τρίτο και καταστροφικότερο φαινόμενο ή έκρηξι δηλαδή του πιό ενεργού από τά ήφαιστεια της Ινδονησίας του **Mount Merapi** πού εύρίσκει στο νησί της Ιάβας συνέβη την έπομένη μέρα και 36 άνθρωποι βρήκαν τραγικό θάνατο.

Τά ύλικά πού προήλθαν από τό ήφαιστειο κατέκλυσαν την περιοχή και δημιουργήθηκε μία άποπνικτική άτμόσφαιρα προξενώντας στους

κατοίκους και ιδιαίτερα στα μικρά παιδιά σοβαρά προβλήματα στην ύγεια τους.

Περισσότεροι από 20.000 άνθρωποι έμειναν άστεγοι χωρίς τά άπαραίτητα τρόφιμα, φάρμακα, κλινοσκεπάσματα και ή κατάσταση είναι τραγική.

Τά κλιμάκια της Ορθοδόξου Ίεραποστολής πού εύρίσκονται στην περιοχή προσπαθούν μέ κάθε τρόπο παρ' ότι διαθέτουν πενιχρά μέσα να βοηθήσουν τους πληγέντας αδελφούς.

Χρειάζεται όμως να εύαισθητοποιηθούμε και έμεις όπως παλαιότερα και να συμμετάσχουμε μέ όλες μας τις δυνάμεις άρωγοί στην προσπάθεια πού γίνεται να συνέλθουν οι αδελφοί μας από τή φοβερή δοκιμασία πού υπέστησαν και να άποκτήσουν κουράγιο στην άντιμετώπισι των συνθηκών έρημώσεως πού ζουνε.

Σ' αυτές τις καταστάσεις ή άλληλεγγύη και ή άγάπη των αδελφών οικοδομεί ψυχές, στηρίζει και μετατρέπει τά χαλάσματα σε νέους χώρους όπου τό χαμόγελο και ή έλπίδα θα έμφανισθούν και πάλι.

*Εικόνες πού συγκλονίζουν.
Ο πόνος άβάσταχτος.
Μόνο ή πίστις και ή άγάπη
άνακουφίζουν.*

*Ἡ ἔκρηξι τοῦ
πιό ἐνεργοῦ
ἡφαιστείου τοῦ
βουνοῦ Merapi
στήν Ἰνδονησία.*

*Ὁ π. Μεθόδιος
μέ αὐτοθυσία
συμπαρίσταται
στό βασανισμένο
πληθυσμό στὸν
τόπο τῆς τραγω-
δίας.*

*Καταυλισμός πληγέ-
ντων στήν Ἰνδονησία.*

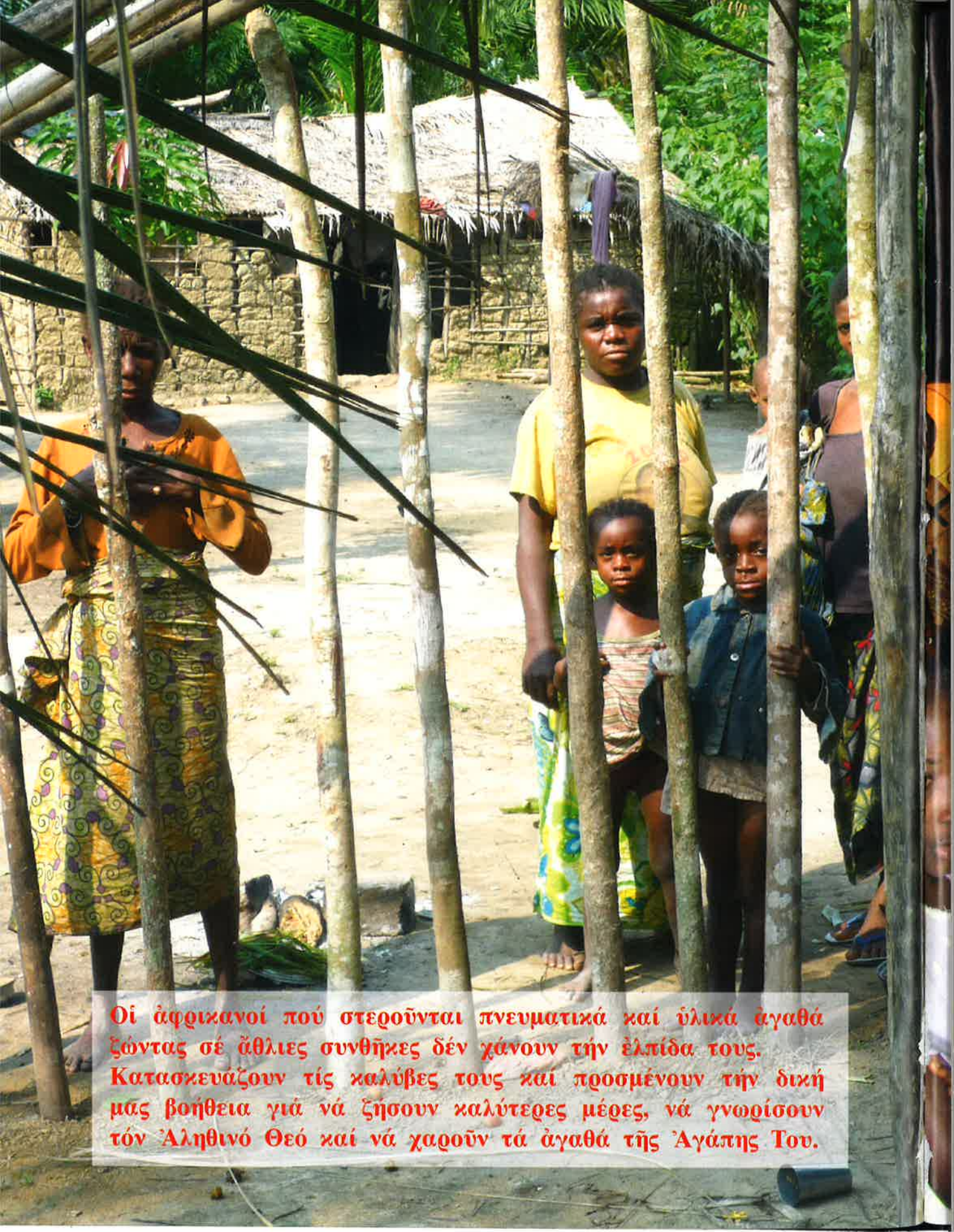

*Οἱ διασώστες
σπεύδουν, ἀπ-
εγκλωβίζουν
καί παρέχουν τῆς
πρώτες βοήθειες
στά θύματα.*

*Ἐρείπια καί καταστρο-
φή εἶναι οἱ εἰκόνες πού
συνθέτουν τήν νέα
κατάστασι μετά τήν
τριπλή συμφορά.*

Οι άφρικανοί πού στεροϋνται πνευματικά και υλικά αγαθά ζώντας σέ άθλιες συνθήκες δέν χάνουν τήν έλπίδα τους. Κατασκευάζουν τίσ καλύβες τους και προσμένουν τήν δική μας βοήθεια για νά ζήσουν καλύτερες μέρες, νά γνωρίσουν τόν Άληθινό Θεό και νά χαροϋν τά αγαθά τής Άγάπης Του.